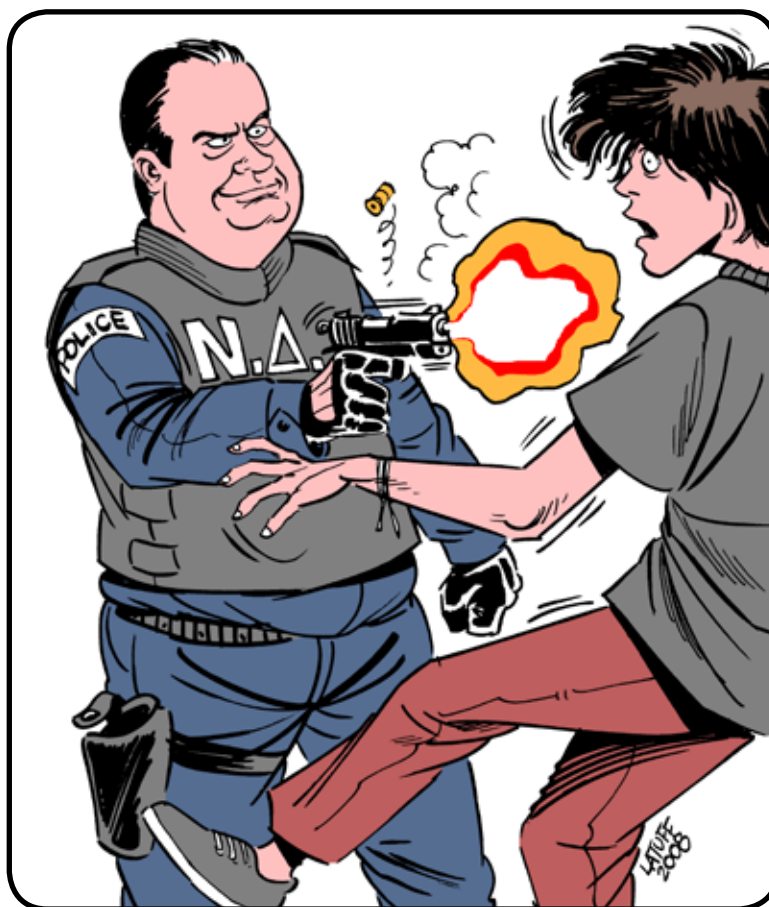

KOMMUNISTISK POLITIK

Den græske regeringschef som politimorder
Tegning: Carlos Latuff

KAPITALISTISKE REGERINGER MYRDER UNGE

Nr. 25
12. årg.

2008
20. december -
6. januar
Støttepris 20 kr.

TEMA: KÆMPENDE GRÆKENLAND

- Opvarmningsfiduser s. 2 • Opportunisme Classic s. 3 • Løbsk kriseøkonomi s. 4 • Gamle trafikplaner farves grønne s. 5 • EU-topmøde: Historisk skidt s. 7 • Voldsbetjente frikendt s. 8 • Jobsøgningstyranni fallit s. 10 • Klodshans s. 11 • Kamp og solidaritet 2008-2009 s. 12 • Grækere på barrikaderne s. 14 • Arbejderkamp USA s. 17 • Israel ud af FN s. 18 • Sverige og Afghanistan s. 19 • IKMLPO's 14. konference s. 20 • Debat s. 22 • Som man sår... s. 24

Opvarmnings- fiduser

KOMMUNISTISK POLITIK

Den globale opvarmning er aflyst, lod dansk dagspresse forleden meddele. Forskningsleder Jens Hesselbjerg Christensen fra Danmarks Klimacenter på DMI har målt, at det snart udrindne 2008 tegner til at blive det koldeste år på kloden siden 1999, og ca. 0,1 grad koldere end 2007. Der er ikke blevet varmere på planeten jorden i de sidste ti år.

Det må siges at være en spand smeltet havvand i blodet på miljøforkæmpere af enhver slags og gode nyheder for olie- og kullobbyerne. Meddelelsen kommer just som der er etableret noget, der minder om en global politisk konsensus om den globale opvarmning, og hvor den europæiske Union (ifølge sig selv) har iført sig førertrøjen i dens bekæmpelse, og den arge danske miljømodstander Fogh Rasmussen pludselig har fået klæbrige grønne fingre uden på de blodrøde hænder ligesom forbilledet, den næsten skoramte George Bush.

FNs klimarapport fra 2007 bragte sammen med Al Gores klimafilm næsten alle politiske indvendinger mod at sætte den globale opvarmning øverst på den internationale politiske dagsorden til tavshed. Siden er der set en sand strøm af omvendelser og farveskift blandt førende politikere. FN's netop afsluttede klimakonference i Poznan, Polen har angiveligt banet vejen for, at klimatopmødet i København i december 2009 bliver en stor succes med indgåelse af bindende og forpligtende aftaler, som også vil omfatte et USA under præsident Obama, i modsætning til og til afløsning af den sønderskudte Kyoto-aftale.

Men det passer ikke, siger miljøorganisationen NOAH. Tværtimod viste både EU-topmødet og Poznan-mødet, at de rige lande er på flugt fra bindende reduktionsmål, mens de fattigste og mest udsatte lande bliver de store tabere. NOAH siger: "Skal vi undgå klimakatastrofen, kræver det ifølge klimaforskerne, at den globale temperaturstigning holdes under 2 grader. Og det betyder, at de rige lande skal forpligte sig til store og hurtige reduktioner af deres udledninger af drivhusgasser.

Kravet til de rige lande er en reduktion i deres udledninger af drivhusgasser på mindst 40 procent i 2020 og mindst 95

procent i 2050, hvis 2-graders målet skal nås. Og det skal være hjemlige reduktioner... En acceptabel klimaafteale synes langt væk ved afslutningen af klimaforhandlingerne i Poznan."

Under Poznan-mødet offentliggjordes en 'minoritetsrapport' i det amerikanske senat, hvor 650 ledende internationale klimaforskere kalder den globale opvarmning for hhv. en 'løgn', et 'bedrageri' og en 'del af en ny religion'.

- Jeg er skeptiker ... den globale opvarmning er blevet en ny religion, siger f.eks. nobelprismodtageren i fysik Ivar Giaever.

Der er selvfølgelig ingen grund til at stole på de kapitalistiske politikere, hverken når de er tilhængere af at forebygge global opvarmning eller ikke vil gøre noget. Det bliver hurtigt til opvarmningsfiduser og noget, der skal give dem et

progressivt image, mens den globale økonomiske krise buldrer derudaf at forskellen mellem klodens rige og fattige forstærkes med rekordfart, og disse politikere med grønne påskud går i spidsen for at flå de milliarder af fattige og give krisehjælp til milliardærene. Bush-flokkens modstand mod at gøre noget ved den globale opvarmning skyldtes ikke mindst, at den er i lommen på olie-selskaberne.

Desværre er videnskabelige sandheder også politisk udvalgte, og videnskabsmændene afhængige af en finansiering, der afspejler politiske prioriteringer. De vil med andre ord ligesom domstole og medier levere de varer, de herskende ønsker.

Hvad skal almindelige mennesker tro? Vi skal ikke tro, men være skeptiske og kritiske og tage udgangspunkt i de globale arbejdendes og det store flertals interesser. Det er klart at forgiftningen af miljø, madvarer og menneskekroppene er en gigantisk trussel, som må bekæmpes. Det er indlysende at de gigantiske udledninger af CO2 ikke gør planeten sundere, og at bestræbelsen for at udvikle vedvarende energi skal støttes og forstærkes. Kampen mod global opvarmning og for et bedre miljø må ses som en del af kampen for social fremgang og bæredygtighed – imod profitforurenerne og deres købte politikere.

Redaktionen 16. december 2008

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

KP's hjemmeside/ Netavisen:

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 310 kr.

År (25 nr.) 530 kr.

Institutioner

½ år 410 kr. - 1 år 690 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 02.01.09

Opportunisme Classic

Pernille Rosenkrantz-Theil vil forvandle de nyliberale socialdemokrater anno 2008 til et *Socialdemokratiet Classic*. Om hun vil tilbage til Anker Jørgensens eller Staunings parti, er ikke oplyst. I al fald ikke tilbage til tiden fra før partiet under 1. verdenskrig blev ministersocialister og defintivt brød med marxismen.

Enhedslistens stemmesluger vil have en socialdemokratisk folketingsplads – og det er slet ikke så overraskende eller ulogisk, som mange umiddelbart tænker. Der er ikke noget kvantespring fra 'Enhedslistens venstrefløj' til socialdemokratiets ditto. For Enhedslistens strategi er *Reformisme Classic* – og Pernille har altid været grundlæggende reformist.

I en leder ved folketingsvalget i 2005 'Demokrati og valg' skrev Kommunistisk Politik:

"Det største valgløfte af dem alle sammen ved FV2005 stod Enhedslistens Pernille Rosenkrantz-Theil for. Hun er slagkraftig, virker oprigtig - og er blevet en af valgets mediestjerner. I sine afslutningsord i et TV-vælgermøde - 'Op af sofaen' - med alle partierne, kunne hun meddele, at selvom Enhedslistens drøm om et helt andet samfund måske lød utopisk, kunne den realiseres 'bid for bid' - og hun gentog: 'bid for bid' - via folketinget.

Det er ikke bare det største, men også det frækkeste, bedrag af dem alle."

Folketings-Enhedslisten har en politik som starter med parlamentet som den afgørende kamparena og slutter med opslutning om socialdemokratiet, når det gælder. Det er herfra deres verden går, og ikke fra den kæmpende bevægelse.

Lader man sig binde op på den opportunistiske ide om være folketingets terrier, der skal bide socialdemokraterne i haserne for at få dem på rette vej, være stenen i skoen, så er springet til de større socialdemokratier SF eller S ikke langt.

Fokus bliver 'det mindre ondes' sejr - ikke på udviklingen af de folkelige

bevægelser og arbejderklassens kamp. Reformerne er alt - og ikke først og fremmest et produkt af klassekampen.

Eller som Pernille selv skriver i den kronik i Politiken (4. dec.), hvor hun udbasunerede sit partiskift:

"Uden Socialdemokratiet kan oppositionen meget lidt. Uanset hvor stærkt et SF og Enhedslisten vi får, så bliver Fogh ikke væltet, hvis ikke Socialdemokraterne står stærkt."

Det er ikke Enhedslisten, men først og fremmest de borgerlige medier, der har gjort Pernille Rosenkrantz-Theil til star. Fra at være ungdomsaktivist blev hun i stadig højere grad indfanget af populismen, blev mediedarling og

betegnet som 'venstrefløjens'prinsesse' for hendes retoriske evner. Medierne kender deres lus på gangen.

Hendes umiddelbare opbakning til maleraktionen på Christiansborg i marts 2003, da Danmark blev sendt i krig mod Irak, resulterede i at hun blev korrekset af Enhedslisten, og derpå kritiserede maleraktivisterne, indtil hun underlagde sig den tavshed, hun blev pålagt. Hun blev aldrig lagt rigtig på is af medierne.

Maleraktionen er den store skillelinje i dansk politik i forhold til hvor man står. Om man er inde i varmen i

det kapitalistiske tempel – eller fortabt. Skillelinjen mellem godt og ondt, mellem karriere og kulde.

Dansk Folkepartis Pias Kjærsgaard og Venstre forlangte en undskyldning for Pernilles tidlige støtte til maleraktionen, som i årenes løb har vundet større og større positiv ry i befolkningen. Hendes ny partiformand Helle Thorning krævede, at hun tog klar afstand fra den.

Som god socialdemokratisk balancekunstner var Pernille leveringsdygtig: Hun vil aldrig sige undskyld for sin holdning, men hun vil klart fordømme aktionen, hvis den fandt sted i dag (for 'situationen er en anden') - og i øvrigt var den krænkende for statsministeren, som ikke kunne vide om rød maling var en kalashnikov. Så lige dér har hun flyttet sig.

Socialdemokratiet tager imod med åbne arme. De mangler i den grad en kontant og retorisk stærk politiker – en kvindelig match til Villy Søvndal, som på sigt skal være stemmesluger for det socialdemokratiske projekt – for krig, NATO, EU og nedskæringer.

Mogens Lykketoft griner og meddeler, at hun aldrig få lavet socialdemokratiet om.

Enhedslisten er endnu engang skallet af til højre. Selv et brud fra 'venstre' fører til socialdemokratiet, hvis man ikke er forankret i kampen uden for parlamentet, i massekampen, og ikke bryder med reformismens parlamentariske strategi.

Med Pernilles afstandtagen fra kommende maleraktioner eller politisk vold i fremtiden har hun givet signalet. Der er lagt op til at hun kan genindtage sin plads, og i endnu højere grad, som kapitalistisk mediedarling.

Det er *Opportunisme Classic* og ren 'Obama-effekt', nye parlamentariske illusioner, på et tidspunkt, hvor der er behov for at forstærke og radikaliserer massekampen i det igen kriseplagede og krigsførende kapitalistiske Danmark.

Løbsk kriseøkonomi:**Fogh-regeringen parat med ny krisehjælp til kapitalen**

Den første store krisehjælpsspakke virkede ikke Både Fogh-regeringen og EU parat med ny kontantstøtte til kapitalen

Fogh-regeringen har ligesom den islandske fremstillet sig som verdensmester i økonomi, mens den har lidt under alle nyliberalismens illusioner om de guddommelige markeds kræfter, der af sig selv skaber 'naturlig balance' i økonomien.

Der måtte ikke gribes med nogen form for statslig styring, men da krisen kom og kuldkastede Fogh-regeringens oppustede optimisme (men ikke dens selvglæde) stillede den 35 milliarder kroner uden betingelser til rådighed for bankerne, hvis spekulative dispositioner og lån har bidraget kraftigt til finans-, kredit- og likviditetskrisen.

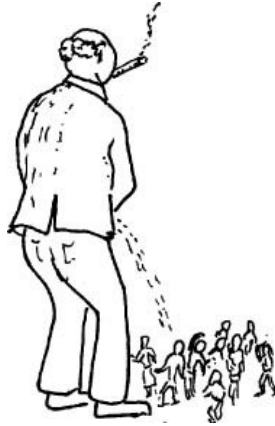
Redningsplan virkede ikke

'Redningsplanen' skulle sikre, at der igen kom gang i finansmarkederne og i kreditterne. Den har bare ikke hjulpet - på trods af regeringens løfter om det modsatte. Mange virksomheder er ramt af en akut likviditetskrise, og det rekordhøje antal konkurser ventes at stige yderligere.

Bankerne vil nødt til at låne penge ud, fordi de risikerer nye tab. De har travlt med at få dækket deres spekulationstab ind. Dermed uddybes likviditetskrisen.

Samtidig har den danske fastkurspolitik i forhold til euro'en betydet, at rentesættelser som økonomisk instrument ikke er blevet brugt. Udlånsrenterne er tværimod steget, mens ukendte milliarder kroner er blevet brændt af på at holde kronekursen oppe.

Da Nationalbanken endelig nedsatte den danske rente med den danske rente med 0,75 procentpoint slog det ikke igennem på renterne på udlån, der af Danske Bank og de øvrige storbanker kun nedstates med 0,25 procentpoint.

- Det betyder, at pengepolitikken mister sin effekt. Nationalbankens rentesænkning får ikke ligeså stor effekt som i en normal situation. Det svækker gennemslagskraften fra pengepolitikken hen til den 'rigtige' økonomi - altså virksomhederne og forbrugerne, siger Jesper Rangvid, CBS-professor i finansiering, til Jyllands Posten.

Til gengæld har bankkasserne stået på vid gab for spekulanter som Stein Bagger og IT Factory. Bankerne har lånefinansieret et kæmpemæssigt svinde nummer uden reel produktion. Alene Danske Bank har tabt 350 millioner. Det er afslørende for dømmekraften og grådigheden, at samme bank for ganske kort tid siden, før den nu fængslede Bagger's flugt til Amerika, tildelte ham en personlig kassekredit på 50 millioner - på et tidspunkt kassen er smækket i for mindre og selv større virksomheder og privatpersoner.

Bagger-sagen er symbolsk for danske kasinokapitalisme, for den glade og ukontrollerede spekulantkapitalisme, Fogh-regeringen har fremmet, og nu fortsætter med at poste skatteydernes penge i.

Ny akut krisehjælp til kapitalen

Fogh-regeringens sidste store redningspakke har ikke virket efter sin angivelige hensigt. Den kapitalistiske krise er løbsk, og kreditkrisen bliver stadig mere følelig. Derfor meddeler statsminister Anders Fogh Rasmussen, der indtil for nylig mente, at det største pro-

blem i dansk økonomi var mangelen på arbejdskraft, at kreditproblemerne er "den mest akutte udfordring i dansk økonomi", som skal løses inden jul!

- Vi får rapporter ind om, at også sunde og veldrevne virksomheder nu har svært ved at skaffe kapital. Det er vi nødt til at reagere på. Hvis långivningen fra pengeinstitutterne til erhvervs livet bliver indskrænket, kan det virkelig, virkelig komme til at trække konjunkturerne meget hastigt nedad, siger Anders Fogh Rasmussen til Børsen.

Derfor vil regeringen være klar med en nyt milliardtilskud til bankerne inden jul. Uden betingelser:

- Hvis staten skal være med til at løfte opgaven, så der igen bliver lånt penge ud til sunde virksomheder, så er det væsentligt at vi gør det ved at tilføre kapital, men uden at vi forsøger at bilde folk ind, at vi skal drive bankvirksomhed, siger økonomi- og erhvervsminister Lene Espersen til Ritzau.

'På visse betingelser'

I det kriseramte UK, som balancerer på kanten af islandsk bankerot, har labour-regeringen advaret bankerne om, at de vil få gigantbøder, hvis de ikke 'behandler kunderne fair' - dvs låner penge ud til 'sunde virksomheder' - og ikke strammer lånevilkårne for (mindre) virksomheder og private. Et hidtil frivilligt 'etisk regelsæt' for bankerne skal nu gøres til lov - og banker, der overtræder dette, skal kunne pålægges 'ubegrænsede bøder' og andre sanktioner.

Socialdemokraternes formand kræver ikke nationalisering af bankerne, men hun vil godt være med til at pumpe nye milliarder i bankerne, men ikke længere helt uden betingelser:

- Det handler om at stille ansvarlig lånekapital til rådighed. Vi må finde en model, så staten får en privilegeret status i bestyrelseslokalerne. Det kan ikke nytte noget, at staten enten skal overtage de dårlige lån eller fuldstændig betingelsesløst stille ansvarlig kapital til rådighed, siger Helle Thor-

ning-Schmidt til Ritzau.

Det er sådanne 'bløde' skridt, Lene Espersen advarer mod, og betegner som statslig bankvirksomhed, og i øvrigt føler er en slags nationalisering.

Nationaliserings snak

Den opportunistiske venstrefløj i Danmark sværger til gengæld til statsovertagelse og statsdrift af bankerne som vejen ud af krisen. Både Enhedslisten, de trotskistiske partier og de revisionistiske partier som 'Kommunistisk Parti' er fortalere for nationalisering af bankerne, den ene mere højlydt end den anden.

De ser dette, ligesom Lene Espersen, som et strategisk skridt i retning af socialisme.

Det er imidlertid ikke bare et urealistisk krav i dag, som fordrejer fokus for, hvad der er kernen i de revolutionære kræftes politik mod den kapitalistiske

krise: at forsvare arbejderklassen og almindelige mennesker mod den kapitalistiske kriseudplyndring.

Parolen skaber også strategiske illusioner om muligheden af, at kapitalismen kan bringes til at virke imod kapitalismen selv, til fordel for de arbejdende og samfundet som helhed, og om fredelig overgang til socialismen, uden revolution.

Men nationalisering af bankerne vil kun komme på tale under kapitalistiske regeringer i en til det yderste tilspidset krisesituation – og da kun for at redde det kapitalistiske system.

'Grøn' trafikplan og skattelettelse til de rige

Fogh-regeringen, dansk verdensmester i økonomi, vil altså endnu engang give kapitalen krisehjælp på skatteydernes bekostning. Men det vil lige så lidt som den første forhindre, at Danmark bevæ-

ger sig dybere ned i recession og 'få gang i hjulene' igen.

Samtidig forbereder Fogh-regeringen nu tiltag næste år for at stimulere realøkonomien, hvis krisen skulle blive dybere end i dag. Det handler bl.a. om en 'offensiv', og i starten 'ufinansieret' skattereform og fremrykning af offentlige investeringer, herunder den såkaldte grønne trafikplan, Fogh og Co. nu er barslet med:

- Med skattereformen kan man slå to fluer med ét smæk. Ved at time det rigtigt kan vi konjunkturpolitisk underfinansiere en skattereform i startfasen, så man giver regulære skattelettelser, der pumper penge ud i systemet. Men det forudsætter så, at vi henter finansieringen hjem bagefter, for der skal være langsigtet holdbarhed i det, så vi ikke underminerer 2015-planen, siger Anders Fogh Rasmussen til Børsen.

Hvordan synes han selv, det går?

Gamle trafikplaner sælges som grønne

Regeringens har samlet en hel stak allerede vedtagne projekter og relanceret dem som en ny grøn plan til 150 mia. kr.

Regeringen hævder i planen "Bæredygtig transport – bedre infrastruktur" at de vil bruge 150 mia. kr. på infrastrukturen, selvom langt størstedelen af beløbet er finansieret af brugerbetaling og privatiseringer. Når det kommer til det konkrete indhold er der ganske få nye ideer, alle de større trafikprojekter er allerede næsten færdigbehandlet i folketinget. Det gælder f.eks. beslutningen om Femernforbindelsen til Tyskland, motorvejen gennem Silkeborg eller udskiftningen af signaler langs jernbanen. (Se tabel for oversigt)

Grønne jernbaner?

Over de næste 10 - 15 år skal der investeres omkring 50 mia. i Banedanmark. Der er først og fremmest et gigantisk efterslæb i vedligeholdelse af skinnenettet og en udskiftning af signalanlæg, der på nogle strækninger er fra krigens tid. Der

er udarbejdet en analyse, der forudsiger hvordan forsinkelser vil eskalere, hvis der ikke bliver rettet op på det nu.

Der er altså tale om helt nødvendige vedligeholdelsesarbejder og renoveringer, hvis man ønsker blot at bevare den nuværende kapacitet.

Når spor og signaler er blevet skiftet, er det planen at hæve hastigheden til 200 km i timen på hovedstrækningen mellem Aalborg og København.

Den højere hastighed på togtrafikken gælder kun mellem de store byer, Aal-

borg, Århus, Odense og København.

En del af hastigheden skal vindes på at flytte transitgodstog mellem Tyskland og Sverige væk fra Storebælt over på Femern broen, når den står færdig, og bygge et ekstra sporsæt fra Ringsted til Øresundsbroen.

Allerede da Storebæltsbroen var under opførelse, blev der talt om ekstra spor fra København til Ringsted. Siden har det været i undersøgelsesfasen og bliver nu bundet op på en færdiggørelse af Femern forbindelsen.

Fordeling af de 150 mia. kr. i regeringens udspil: Bæredygtig transport – bedre infrastruktur	
Igangværende vejprojekter	9
Reinvesteringer i vejnettet, 2009-2020	3,1
Igangværende baneprojekter	1,3
Fornyelsesprojekter/reinvesteringer i jernbanen 2009-2020	15,2
Nye baneprojekter (signalprojekt, Nørreport st. og Timemodel)	32,8
Silkeborgmotorvejen	6,3
Andet	1,9
Generel reserve til udmøntning under rullende planlægning	19,4
Bedre tilgængelighed til kollektiv transport (DSB)	1
Femern bælt	40
Metroring	20
Samlet beløb	150

En anden del af hastigheden opnås ved at skifte til moderne signaler, hvor det enkelte tog får udstyr, der kan angive problemer på skinnerne, i stedet for som nu lyssignaler langs med sporerne. På enkelte strækninger bliver prisen for at vinde et par minutter, at eksisterende strækninger skal "rettes ud", altså at flere naturområder skal graves op.

Planen med 2 hurtige tog i timen uden nye spor er det samme som fortsat langsomme bumletog på øvrige stationer.

Skal du med tog fra f.eks. Svendborg til Ringsted vil du også i fremtiden skulle skifte flere gange, og mellem flere forskellige selskaber - "operatører". Til gengæld bliver der tænkt i at oprette flere parkeringspladser ved stationerne i de store byer.

Der er ikke en klar plan for, hvordan pengene skal hentes hjem, men et salg af DSB nævnes mellem linjerne som en mulighed. Regeringen forestiller sig, at der kan spares på service og togdriften kan rationaliseres, samtidig håber den på mange flere passagerer og har derfor indregnet en øget indtægt.

Der tales til gengæld ikke om at nedsætte prisen for en togrejse, eller anden brug af offentlig trafik i forhold til at tage bilen. Den almindelige familie, der har dagligt behov for en bil til arbejde, kan derfor stadig forvente, at det vil være hurtigere og billigere at bruge bilen til weekendudflugten - med turen fra Aalborg til København som eneste undtagelse. Her kan det til gengæld forventes at en flybillet vil være endnu billigere end en togrejse.

Cyklister 0,3 procent

"Undersøgelser viser, at størstedelen af alvorlige trafikulykker skyldes trafikanternes adfærd, herunder primært for høj fart, spritkørsel og manglende brug af sikkerhedssele."

I sin visdom påstår regeringen, at ulykker skyldes, at trafikanterne er dumme. Derfor vil der især blive brugt penge på at forhindre, at bilister kommer til at køre den forkerte vej på motorvejene.

"For at sikre, at Danmark bevarer sin position som et af verdens bedste cykellande, vil regeringen frem til 2014 afsætte en samlet pulje på 500 mio. kr. til en styr-

kelse af cyklismen i Danmark."

Planen er gennemsyret af udokumenterede påstande som ovenstående eksempel, hvor Danmark "er et af verdens bedste cykellande". Mens det knap nævnes, at den voldsomme stigning i privatbilismen i stigende grad forbinder cykling med livsfare, larm og luftforurening.

Det relativt beskedne beløb til cyklister kan søges af kommunerne, mod et krav om medfinansiering på halvdelen af anlægsudgifterne.

Grøn bilisme?

"Omlægning af bilafgiften vil gøre det muligt for flere familier at købe en bil og gøre det mere attraktivt at købe en miljøvenlig bil."

Vægtafgiften skal ændres til en kørselsafgift, en ny ordning, hvor der skal betales efter en tæller, der bliver installeret i bilen, der registrerer, hvilken type vej der køres på og hvornår. En tur på motorvejen ind til København i myldretiden bliver så relativt dyrere. Det ufortalte er om ikke kørselsfradraget bliver ændret, så det beregnes efter bilens tæller.

De få 'grønne' investeringer går til øget overvågning, kontrolsystemer og afgifter på den enkelte bilist. Der bringes den skrøne til torvs, at omlægningen af afgifterne i 2007 allerede har fået folk at ændre 'købemønster'. Der er nemlig ikke er solgt nær så mange benzinslugere i 2008. Men det forties, at benzinprisen har været over 10 kr. literen det meste af året, og at den økonomiske krise har reduceret antallet af folk der køber biler. Og at det lige præcis er af den grund, at de store

bilfabrikanter i f.eks. USA er på bankrottens rand - ikke p.g.a. danske afgiftsændringer.

På motorvejene skal der være elektroniske skilte, som det kendes fra bl.a. Tyskland. Det kan sikre at nødsporet kan bruges i myldretiden. Den nye skiltning vil i sig selv koste 600 mio. kr. - altså mere end der samlet skal bruges på cyklisterne.

Døde byer

Langs motorvejen fra Kolding til Århus har der udviklet sig en langstrakt 'død by' med store lagerbygninger, kontor- og industrilandskaber, hvor der intet sker efter fyraften. Denne udvikling er tiljult af regeringen som det ideale.

Og det er netop en af de væsentlige problemstillinger i Danmarks infrastruktur, der slet ikke er til diskussion: Infrastruktur handler kun om at tilgode det private erhvervsliv og behovet for varetransport, i form af råvarer eller færdige produkter og arbejdskraft.

Ingen kritiske spørgsmål om udviklingen af byer og industriområder er tilladt!

Der planlægges en reduktion i statsafgiften for anskaffelse af en privatbil - på et tidspunkt hvor der allerede er flere biler end der er plads til. Der indføres ekstra lange lastbiler, 'modulvogntog', og bygges motorveje.

Alt er som det plejer. Kun er nu også ordene 'grøn' og 'bæredygtigt' og 'topmoderne' blevet tilsmudset af regeringens sorte løgne.

fsk.

EU-topmøde godkender redningspakke

EU har vedtaget, at krisen er helt ekstraordinær, og vil derfor forsøge at genoprette tilliden hos de økonomiske aktører! Den europæiske centralbank har sænket renten, og EU har vedtaget, at det er fornuftigt af hensyn til at holde inflationen nede. Samtidig appellerer unionen til banker og finansielle institutioner om til fulde at udnytte de midler, der stilles til deres rådighed, til at fastholde og støtte långivningen til økonomien og om at lade nedsættelser af de ledende rentesatser komme låntagerne til gode.

Der stilles ingen krav, men de fol-

der hænderne og beder mindeligt om at de mange skattepenge også bruges som 'tilsigtet'.

EU vil give direkte støtte til især bilindustrien, den grønne del forstås. De medlemsstater, der ønsker det, kan anvende nedsatte moms-satser i visse sektorer. Der arbejdes for en målsætning om mere gennemsigtighed i den finansielle sektor, mens det samtidig vedtages at reducere længden af udbudsproceduren for de mest almindeligt anvendte procedurer for større offentlige projekter fra 87 til 30 dage.

EU-topmøde baner vej for irsk og dansk omafstemning

*EU-topmødet i Bruxelles
hyldede sig selv som
historisk – det var slemt*

'Vi gjorde det', sagde kommissionsformand Baroso og den afgående formand for ministerrådet Sarkozy holdt sig ikke tilbage med at fremstille det som en gigantisk succes, der har anbragt EU i en global førerstilling, hvad angår klimabekæmpelse – og desuden lige har ordnet den økonomiske krise med en gigantisk hjælpepakke til storkapitalen på 200 milliarder euro - 1500 milliarder kroner. Det svarer til 1,5 pct af bruttonationalproduktet. Der er endnu ikke konkrete aftaler om fordelingen m.m. Desuden hævdede man at have løst 'det irske spørgsmål', så de irske nej-sigere til Lissabon-traktaten nu roligt kan stemme ja – for de får en chance mere.

Alle de tre aftakler får store konsekvenser for Danmark, som aktivt har støttet de nyliberale løsninger, som hverken sikrer demokrati, økonomisk fremgang eller et godt klima – og som muligvis ikke engang sikrer et irsk ja ved omafstemningen om Lissabon-traktaten.

På EU-topmødet forpligtede den irske regering sig til at gennemføre en ny folkeafstemning om Lissabontraktaten i oktober 2009 – efter den danske Maastricht-model, med en række irske undtagelser, bl.a. med hensyn til abort og miltær.

"Den irske regering forpligter sig til at prøve at få ratificeret Lissabon-traktaten, inden den nuværende kommissions embedsperiode udløber - mod at få visse garantier", lød det fra EU-topmødet.

Vrede over omafstemning

EU's regeringschefer udtrykte stor tilfredshed med at have presset irerne ud i en omafstemning., Anders Fogh Rasmussen var nærmest lykkelig over udsigten til omafstemning allerede i oktober næste år: var tilfreds:

- Vi ved fra erfaringer i Danmark, at

der skal noget tid til efter et nej ved en folkeafstemning.

Det irske republikanske parti Sinn Fein, der var en af hovedkræfterne i den irske Nej-kampagne kalder aftalen om irske undtagelser for 'et fupnummer, der ikke bare undlader at forholde sig til årsagerne til, at folket forkastede traktaten, men også et sammenkog af forslag, som bevidst søger at tage det irske folk ved næsten.'

Sinn Feins nejkampagneleder Pádraig Mac Lochlainn siger:

- Det er min klare overbevisning, at (premierminister) Brian Cowen undervurderer den dybe vrede der findes rundt om hans regerings arrogance og dens fejlslagne håndtering af den nuværende økonomiske krise."

Skam over regeringslederne!

Miljøorganisationen NOAH kommenterer den højt lovpriste EU-klimapakke med et velment udbrud: *Skam over regeringslederne!* Under den friserede overflade gemmer der sig en 'helt utilstrækkelig' aftale, siger organisationen: 'Regeringslederne valgte et kapløb mod bunden, hvor det først og fremmest handlede om nationale interesser frem for klimaet.'

Statscheferne forringede ifølge NOAH udkastet til aftale, der lå foran dem, ved at

- * Beslutningen om automatisk at gå fra 20% til 30% i samlet reduktion er blevet udskudt til en vurdering i 2010 der indebærer en helt ny forhandling i EU – det vil tage år.
- * Omfanget af kreditter til opfyldelse af målsætningerne er blevet øget og øget. Over halvdelen af indsatsen tillades nu i udlandet.
- * De kvotebelagte sektorer fik lempet kravene til, hvor hurtigt de skal ud og købe alle deres CO2-kvoter (auktionering). Nogle sektorer fik ligefrem udskudt kravet helt til

Baner vej for endnu en dansk omafstemning

Lige fra det irske Nej var en realitet har EU og de enkelte landes regeringer og parlamenter krænket deres eget traktatgrundlag og f.eks. fortsat ratificeringsprocessen af Lissabon-traktaten efter den var faldet med det irske Nej.

En irsk omafstemning i oktober giver også Fogh og de danske unionspolitikere en mulighed for evt. at kombinere kommunalvalget 17. november 2009 med den varslede folkeafstemning om de danske forbehold, muligvis indbefattet overgang fra krone til euro. Danskerne vil i så fald skulle til omafstemning af omafstemningen for Nej'et til Maastricht-traktaten i 1992!

2027, og de mest CO2-svinende kraftværker i Østeuropa fik lov til en gradvis indfasning af auktioneringen mellem 2013 og 2020.

- * 12 forsøgsanlæg til CO2-lagring støttes i perioden med ikke mindre end 300 mio. kvoter. Med en kvotepris på ca. 160 kr./t CO2 svarer støtten til 48 milliarder kr. – en helt urimelig støtte til en ubæredygtig, usikker og fordyrende teknologi, der binder os til fortsat brug af kul.
- * EU fastholdt, at hele VE målsætningen på 10% i transportsektoren kan opfyldes med brug af agrofuels.
- * For sektorerne transport, landbrug og alle mindre virksomheder kan landene hente langt størstedelen af indsatsen gennem projekter udenfor EU og regeringslederne droppede kravet om en kontrolforanstaltning, der skal sikre, at målsætningerne faktisk opnås. Og Danmark holdt sig ikke tilbage, men krævede ekstra kreditter begrundet i den danske målsætning på 30%.

Det er pinligt for Danmark.

Skandaledom: Voldsbetjente frikendt ved landsretten

Frikendelsen af 3 voldsbetjente ved landsretten vækker dyb harme

De tre voldelige politifolk, der i september blev idømt op til 60 dages ubetinget fængsel ved Københavns byret for at have gennemtæsket den 17-årige Henrik Poulsen om aftenen efter rydningen af Ungdomshuset den 1. marts 2007, blev frikendt i appelsagen ved landsretten.

Det kom ikke som nogen total overraskelse. Politikorpset havde nemlig forlangt omstødelse af dommen over kollegerne, en hel stribe betjente truede med at sige op, og formanden for folketingets såkaldte retsudvalg DF'eren Peter Skårup havde udtalt sin støtte til de aktionerende betjente.

Kommunistisk Politik kommenterede i september byretsdommen således:

”Det er en vigtig dom. Det er den eneste, der er faldet mod politiet i forbindelse med krigen mod den københavnske ungdom omkring Ungdomshuset Jagtvej 69. Dommen afviser betjentes påstand om at de ikke slog og at der ikke var nogen form for brutalitet ved anholdelsen. ...

Der blev anvendt politibrutalitet ved Ungdomshuset. Og kriminelle, voldelige og løgnagtige betjente skal sparkes

ud af politikorpset. De må øjeblikkelig suspenderes fra tjeneste.

Derfor vil der ikke blive skyet nogen anstrengelser for at få dommen omstødt ved landsretten.”

Alle kneb gjaldt

Og der blev ikke skyet nogen anstrengelser for at få omstødt byretsdommen og afsagt den dom, politikorpset og den reaktionære regering ønskede.

Columbus-ægget var, at man i Landsretten fremtryllede en retsmedicin, der ville sværge på, at Henrik Poulsens veldokumenterede mærker efter slag ikke kunne stamme fra politiknpler.

Denne videnskabelige kompetence var mere end nok til at overbevise byretsdommerne, så de alle 6 enstemmigt kunne frikende de voldelige og løgnagtige betjente, der hele vejen igennem benægtede, at de var voldelige.

Så måtte uafhængige vidneudsagn vige, for slet ikke at tale om Henrik Poulsens egen klare og vidnebefæstede beretning, der slet ikke tæller, fordi han som offer er part i sagen.

Til Politiken siger Henrik Poulsen om frifindelsen:

”Jeg er bare rigtig, rigtig vred lige nu. Det her viser bare, at det næsten er umuligt at få politifolk dømt”.

Jeanette Perlt fra Forældre mod Politibrutalitet siger efter frifindelsen af de løgnagtige, brutale og voldelige betjente, at ’håbet om retfærdighed blegnede i landsretten’:

- Med dagens frifindelse sidder jeg tilbage med frygt for legitimisering af politiets voldelige og brutale fremfærd fremover.

Respekten og tilliden til det system, der skal fungere som sikkerhedsnet for borgere der udsættes for politivold, kan i dag ligge på et meget lille sted.”

Der er sikkert stor tilfredshed i politikorpset. Det kan slippe godt fra hvad som helst, ikke mindst over for unge – som ved mordet på Benjamin eller grov vold og trusler, aom i Henriks tilfælde – for slet ikke at tale om de hundreder af overfald, der ofte er dokumenteret med fotos, men som enten ikke fører til sigtelse eller til snarlige frifindelser, fordi det bliver til påstand mod påstand, og politiet har altid ret og lyver aldrig.

Frifindelserne er en politisk dom, udøvet under pression. De danske klasseudomstole har ikke ændret sig, siden de under besættelsen gik den tyske besættelsesmagts og samarbejdspolitikerens ærinde.

Den har vakt dyb harme, ikke mindst blandt de unge.

**Arbejderpartiet Kommunisterne
& Kommunistisk Politik**

**Ønsker alle venner
og alle læsere**

GODT RØDT NYTÅR!

Vi holder sammen fanen højt!

Kommunistisk Politik 1, 2009 udkommer den 7. januar
Nr. 2 udkommer 15. januar – derefter hver 14. dag i ulige uger

62 anholdt for solidaritet med det græske folk: Fredelig demonstration uprovokeret angrebet af politiet

En sympatidemonstration med det kæmpende Grækenland efter mordet på en 15-årig skoleelev blev mødt med politivold og masseanholdelser. Det var tilsyneladende en EU-koordineret polititaktik

Bevæbnet græsk politi mod demonstranter

Københavnske politi benyttede lejligheden til at udvise strømersolidaritet med deres græske kolleger og det reaktionære græske Karamanlis-regime, da det uprovokeret onsdag aften den 10. december gik til angreb på en totalt fredelig støttedemonstration med det græske folks oprør, der blev udløst af mordet på den 15-årige skoleelev Alexis Grigoropoulos.

Mod global politibrutalitet

I demonstrationsindkaldelsen hed det:

”Græsk politi myrdede natten til lørdag i koldt blod den kun 15-årige Alexandros Andreas Grigoropoulos. Politiet bliver brugt til at bekæmpe statsmagtens kritikere og aktivister der kæmper for retfærdighed. Fra urolighederne omkring rydningen af Ungdomshuset og G8-topmødet i Genova til gaderne nær de græske universiteter er politiets opgave den samme: udslettelsen af enhver modstand mod de korrupte systemer, de er agenter for.

Det græske folk har fået nok af, at deres protest mod statslig korruption, neoliberalisme og stigende social uretfærdighed fra statsmagtens side bliver mødt med politirepression; en udvikling, der også i stigende grad ses herhjemme. Derfor bliver vi alle ramt, når politiet myrder en kammerat. Vores tanker og solidaritet går til de græske demonstranter og deres kamp for et mere retfærdigt samfund.”

Den indkaldtes under parolerne: *Demonstration imod global politibruta-*

litet! Solidaritet med den græske modstand!

Forberedt politiangreb

Den forhåndsannoncerede demonstration samlede henved 300 personer, deraf en del herboende grækere, startede onsdag kl. 19 på Israels Plads og ville gå ud til den græske ambassade på Østerbro.

Men som en understregning af demoindkaldelsens ord, startede politiprovo-kationerne allerede ved afgang fra Israels Plads, da skrigende politifolk råbte, at demonstrationen ’godt kunne stoppe’.

Politiet havde tydeligvis en plan for masseanholdelser, og kom i løbet af aftenen op på at arrestere ikke mindre end 62, da demonstrationen forsøgte at bevæge sig udneom blokerede veje gennem byen til ambassaden. Den nåede aldrig frem til den græske ambassade. En større gruppe demonstranter anholdtes ved Nytorv, og endnu en gruppe senere ved Vesterbros Torv.

Politiet forsvarede bagefter sin brutalitetsmanifestation med, at demonstrationen ikke havde tilladelse til at gå til den græske ambassade. Derfor forvandlede det København til en slagmark - uden at være angrebet på nogen måde. Demonstrationsdeltagerne benægter at de øvede vold mod politi eller nogen form for hærværk, og det er heller ikke doku-

menteret af den politibegeistrede borgerlige presse. Men de borgerlige medier viderebragte igen ukritisk politiløgnene om demonstranternes ’voldelige adfærd’.

EU-koordination

En erfaren demonstrationsdeltager kaldte på indymedia dk solidaritetsmanifestationen for ’en fantastisk demo’ og understregede at den ikke på nogen måde var voldelig, da den gik med fakler gennem byen. Han tilføjede:

- Seriøst jeg har aldrig fået så mange bank bare for at kræve min demokratiske ret.

Alle demonstranter bev løsladt i løbet af natten. Der blev ikke rejst sigtelser mod en eneste af dem. Det er også en understregning af, at politiet endnu engang var den angribende og provokerende part. Politikorpset skal ikke have sine metoder efterprøvet i retten i denne sag, selvom domstolene udviser uhyre forståelse for politiet i selv de mest tvivlsomme sager.

Tilsyneladende var politiprovo-kationen koordineret på EU-plan. Der fandt også masseanholdelser sted i forbindelse med støttedemonstrationer i Spanien, Frankrig og andre steder.

Læs også Forældre mod politibrutalitetens skildring af politiets angreb på solidaritetsdemoen på s. 16

Konkursbølge har i 2008 sat 19.000 på gaden

Konkurserne som er eksploderet i takt med finanskrisens og den økonomiske krises udvikling har især efter sommerferien betydet at virksomheder er gået konkurs.

Samlet har mere end 19.000 lønmodtagere mistet deres job som følge af mere end 2000 konkurser.

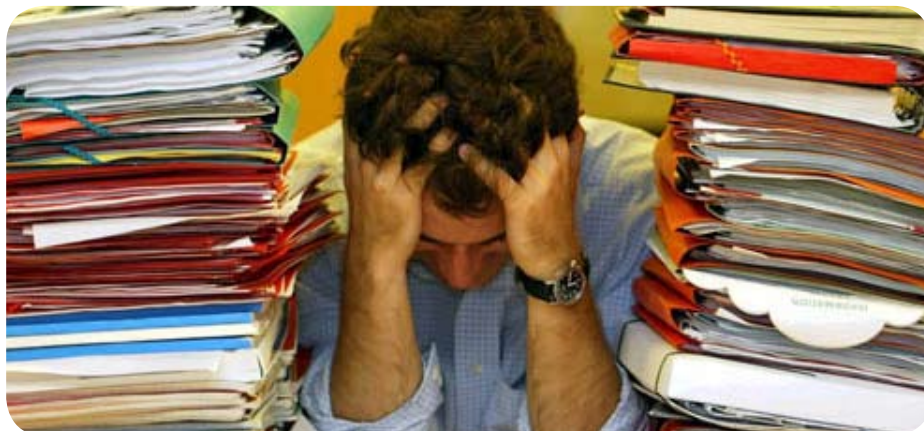
Dette er mere end en fordobling hvis man sammenligner med de seneste par år. I alt har de mange berørte fået udbetalt over en halv milliard kroner fra Lønmodtagernes Garantifond i løn, feriepenge og erstatning.

Niveauet for konkurser, fyringer og udbetalinger ligner meget den situation da it-boblen brast i 2002 udtaler Mogens Højland, fra Lønmodtagernes Garantifond

Årets største konkurser har indtil nu været hos Sterling og Nyhedsavisen, med henholdsvis 1100 og 800 berørte. Begge arbejdspladser med forbindelse til kollapsedet i den Islandske økonomi.

Konkursen i IT Factory er endnu ikke med i statistikken men forventes kun at berøre omkring 150 personer.

Jobsøgningstyranni spiller fallit

Virkeligheden har tvunget beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen til at opgive kravet om fire jobsøgninger om ugen

Det bureaukratiske og surrealistiske krav om 4 jobsøgninger om ugen fik ikke uventet sit eget liv i form af proforma ansøgninger.

For ikke at blive forfulgt af økonomiske straffesanktioner tvang det opfundne og groteske system arbejds-

løse til at fremsende proformansøgninger udover de job, de reelt søgte og søgte på. Der er simpelthen ikke nok reelle arbejdspladser til at holde et sådant cirkus kørende.

Ja – også beskæftigelsesministeriet har modtaget arbejdsansøgninger i protest mod chikanecirkulæret, der blev indført ud fra devisen: *Det skal være meget ubehageligt at være arbejdsløs*, som beskæftigelsesministeren har praktiseret som fuldtidsbeskæftigelse, så længe han har huseret.

Han har selvfølgelig suverænt over-

Beskæftigelsesministeren flygter fra ansvaret

Af Kirsten Normann, afdelingsformand. FOA Århus

Beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen sidder på en tikkende bombe, og nu forsøger han at fjerne den fra egen bagdel og kaste den i favnen på LO's A-kasser.

Det er baggrunden for ministerens seneste angreb på A-kasserne. De skal have skylden for, at der i dag er langt færre dagpengeberettigede end for få år siden.

A-kasserne har samlet mistet knap 140.000 medlemmer siden 2002, og det skyldes, at de er for dyre og bruger for mange penge på administration, hævder ministeren.

Det er dygtigt spin, fordi finanskrisen kan ramme de ikke-forsikrede hårdt. Når de dårlige historier så står i kø, vil pressen

se på, hvem der har jaget folk ud af A-kasserne. Og her peger pilen naturligt på Claus Hjort Frederiksen.

Han og regeringen har ladet dagpengene halte så langt efter lønudviklingen, at mange har droppet at forsikre sig på den måde.

Claus Hjort Frederiksen har desuden

skabt et kontrollerende bureaukrati, som folk skal gennemleve, hvis de blot vil have få ugers dagpenge, og det har nok heller ikke øget lysten til at stå i A-kasse.

Endelig har han og regeringen skabt det indtryk, at Danmarks største problem i al overskuelig fremtid vil være mangel på arbejdskraft, og så vil mange

hørt alle protester fra de arbejdsløse selv og fra faglige organisationer. Men nu er hjælpen kommet fra en uventet kant, som den fjendtlige Hjort Frederiksen ikke kan sidde overhørig. Arbejdsgiverne vil ikke have de mange påtvungne jobansøgninger. De har samtidig mistet tilliden til Arbejdsformidlingens Jobnet, siger Arbejdsmarkedsstyrelsen, der meddeler, at hver anden virksomhed oplever, at mere end halvdelen af ansøgninger via Jobnet ikke er reelle.

Nye chikaner på vej

Men regeringen har ikke til sinds at erkende, at den absurde chikaneregulering hele tiden har været meningsløs. I stedet forsøger ministeren at give A-kasserne 'skylden' for, at reglen bliver ophævet. Deres kontrol har været for dårlig, fremturer han.

Som alibi for sig selv nedsætter ministeren nu et lynudvalg med A-kasser og Arbejdsdirektoratet for inden for en måned at "skabe klare og rimelige retningslinjer, der sikrer, at ledige på dagpenge også reelt står til rådighed", som det lyder i ministeriets formulering.

Arbejdsgiveragent Frederiksen står altid til rådighed for kapitalen.

naturligvis ikke betale for at forsikre sig mod arbejdsløshed.

Claus Hjort Frederiksen har derfor mere end nogen anden skylden, hvis krisen betyder, at tusinder af arbejdsløse ruineres, fordi de ikke er forsikrede.

Ministerens løber allerede nu fra sit ansvar og påstår, at folk er flygtet fra A-kasserne, fordi nogle A-kasser, og især LO's, er for dyre. Forklaringen er selvfølgelig absurd, for folk kunne jo blot skifte til en billigere A-kasse i stedet for at melde sig helt ud.

Når det er sagt, så skal fagbevægelsen selvfølgelig forvalte medlemmernes penge ordentligt, og det gælder selvfølgelig også A-kassemedlemmernes. Det betyder bare ikke, at vi i fagbevægelsen skal have skylden for regeringens fejl og mangler.

Offentliggjort af Fagligt Ansvar

Klodshans

Tom er 20 år. En ung fløs vil nogen mene. Alderen alene taget i betragtning er det en umiskendelig sandhed; men hvis man på den anden side bedømmer hans oplevelser på livet, så har han set og mærket mere til livets grå sider end de fleste, som tilhører generationerne over ham.

For 7 år siden gik hans forældre hver til sit. Det hænder. Ja, det er endda blevet helt normalt. I de seneste mange år optræder skilsmisser ligeså hyppigt som ægteskaber i statistikken. Årsagerne er mangfoldige; - men oftest samfundsmæssigt betinget. Konsekvensen er, at vores familiestruktur gennem det seneste halve århundrede har ændret totalt karakter.

Det er uvist - og i denne sammenhæng ligegyldigt - hvorfor Toms forældre valgte hver sin vej. Udgangen blev, at Tom led et familiemæssigt afsavn, og hans far, som havde ernæret sig som truckfører på et lager, mistede rodfæstet, arbejdet og blev hjemløs. Toms far "valgte" at leve på gaden. Det vides ikke, hvorvidt han tilhører de personer, som pressen har fået fat i, som ynder at fortælle, at det er en god tilværelse.

Tom valgte at bibeholde et samvær med sin far - på gaden. Hvorvidt det var lykken, må vi spørge Tom om; men det er svært at forestille sig andet end yderligere afsavn. Hvordan forklarer man sine venner om dette valg? Hvilken kæreste kan sætte sig ind i og respektere det? Hvorledes følges skolegangen? Utallige spørgsmål rejser sig. I dag har Tom i hvert fald svært ved at læse!

For 3 år siden genfandt Toms far atter rodfæstet. Han blev ansat som truckfører i det velfunderede transportfirma DSV, der optræder på det toneangivende danske aktieindeks OMXC 20. Han fik nøgle til egen dør, der gav adgang til værelser med seng, køkken og bad. Myndighederne fandt også en udvej for Tom, som fik eget værelse i en privat institution med socialrådgivere og pædagoger. Det

gik endda så godt, at Toms far fik skaffet sønnen et fuldtidsarbejde i samme firma.

Toms økonomi var til gengæld ikke så rodfæstet, at han anså det for betimeligt at afsætte omkring 1.000 kroner om måneden til medlemskab af fagforening og a-kasse i et år - svarende til kr. 12.000 - for at kunne opnå dagpengen, der i øvrigt for unge er beskåret væsentligt. Den faglige organiseringsgrad i transportbranchen er i øvrigt rimelig lav, så der var heller ikke en tillidsrepræsentant i DSV, der satte alvoren på højkant overfor Tom. Det er måske derfor, at DSV klarer sig i disse krigstider?

Hvorom alting er, så blev Tom fyret for et par uger siden!

Tom redegjorde overfor sin støtte/kontaktperson på den private institution:

- Det skyldes nedskæring. Min far er også lige blevet fyret.

Der var ingen lamper, der lyste rødt. Det lød tilforladeligt. Der er jo krise - surt show.

Støtte/kontaktpersonen finder ved et tilfælde ud af, at Tom har adskillige tilgodehavender hos DSV og begynder at grave i sagen. Derudaf springer en ny oplysning:

- Jamen, du er jo blevet afskediget på grund af fravær.

Det var simpelthen gået hen over hovedet på Tom, som nu kunne forklare sig:

- Jeg var syg og blev indlagt på hospitalet, som lovede at give min læge besked, så han kunne sende en sygemelding til DSV.

Der var sket et kommunikations-svigt, fandt støtte/kontaktpersonen ud af, så i morgen skal Tom til møde med en personalekonsulent, som vil kigge på "sagen". Hvorvidt Tom får prædikatet: "Dur ikke!" - ved vi ikke; men som i Klodshans er der kun een, der bliver gift med prinsessen og arver det halve kongerige.

Hvordan synes du, det går?

Reno

Kamp og solidaritet – i 2008 og 2009

Lars Grenaa om vigtige begivenheder i år og næste år

Fogh: Dækket i blod!

Forårets storkonflikt blandt de offentligt ansatte

- Storkonflikten viste hvilken enorm kampkraft arbejderklassen besidder, når den først går i aktion. Kampgejsten, solidariteten og fantasien blomstrede med nye fede metoder til at vinde støtte for en retfærdig kamp. Men kampen blev forrådt næsten fra start af, da fagtoppene ikke ville have politisk indblanding i en politisk konflikt. På den måde tvang de nærmest sig selv til at afvige fra de strejkendes mindstekrav på 15 pct. Disse 'historiske forlig' har allerede nu vist sig at være ensbetydende med reallønsfald.

Finanskrise

- Finanskrisen er den dybeste rystelse af kapitalismen, jeg har set – og den er langt fra forbi. De selvgode nyliberale, der har domineret politikken og medierne, står nøgne tilbage – og har pludselig udskiftet deres snak om ingen statsindblanding med maksimal krisehjælp til kapitalisterne.

De har mistet al troværdighed. Nu skal der for alvor føres politisk kamp om omfordelingspolitikken – arbejderklassen må kræve at det er spekulanterne og kapitalisterne der betaler deres egen krise.

Masseaktioner

- Med G13-aktionen tog den aktive ungdom et nyt kampmiddel i brug: masseaktioner med civil ulydighed. Det ny Ungdomshus kom i kraft af, at ungdomshusbevægelsen aldrig gav op, men torsdag efter torsdag fortsatte protesterne mod den vanvittige rydning og nedrivning af Jagtvej 69. G-13-aktionen ændrede situationen i forhold til Ungdomshusbevægelsen og tvang de københavnske politikere til at ryste op med et nyt hus. Luk lejren-aktionen i Sandholm viser, at den aktionsmetode også er rigtig god i andre sammenhænge – og jeg glæder mig til at fagbevægelsen får øjnene op for potentialet i dem.

Lars Grenaa, maleraktivist, tdl. faglig sekretær i PLS, i gang med at afslutte sin pædagoguddannelse. Medlem af DKU og APK

Malingaktionen i folketinget fandt sted den 18. marts 2003, da Irak-krigen startede. Fogh fik hældt maling over sig, som en understregning af at den ulovlige krigsbeslutning ville tildække ham med blod.

Bush fik en sko efter sig, da han 13. december 2008 mere end 5 år senere var på et sidste besøg i sin irakiske koloni før han træder tilbage fra præsidentposten.

Den irakiske journalist Muntazer al-Zeidi kastede under de afsluttende pressemøde med Bush og marionetten Maliki først én sko efter den amerikanske krigsforbryder med ordene:

- Her er en gave fra irakerne; dette er et farvelkys, din hund!

Derefter fulgte den næste, ledsaget af ordene:

- Dette er fra enkerne, de faderløse og alle dem, du dræbte i Irak.

Lars Grenaa:

- Jeg vil godt sende en solidaritetshilsen til Muntazer. Nu anklages han for at fornærme et udenlandsk statsoverhoved og sin egen præsident. Historien vil frikende ham – men både Bush, Maliki og Fogh kan endnu nå at blive stillet til regnskab for deres forbrydelser.

Og så skal besættelserne af Irak, Afghanistan og Palæstina ophøre – og alle udenlandske tropper ud.

Bush, din hund

Bush-skokasteren, journalist Muntazer al-Zeidi, det irakiske folks helt Tegning af Carlos Latuff

EU:

- I juni 2008 sagde Irland Nej til Lissabon-traktaten. Det fulgte oven på først det hollandske, så det franske nej til unionsforfatningen. Nu skal irerne stemme om igen til oktober – mens ingen af EU's øvrige befolkninger får lov til at stemme en eneste gang. EU er en parodi på demokrati. Men irerne kan godt gå hen og stemme Nej en gang til – og det vil vælte Foghs plan om en omafstemning om de danske forbehold og indføre euro'en.

Kommunalvalg

- I november er der kommunalvalg. Vi skal overalt i landet sørge for at de nyliberale politikere bliver stillet til regnskab af deres vælgere.

Klimakonference

- Fogh har malet sig selv grøn og er igen totalt utroværdig. Klimakonferencen skal ikke gøre noget for miljøet, men for de deltagende politikeres image. Derfor vil der også blive aktioneret i stor skala i december 2009 og Danmark vil i løbet af efteråret og vinteren stå i den civile ulydigheds tegn.

Græsk ungdom (og de lidt ældre) på barrikaderne

- *Vreden, Gudinde, besyng som greb Peleiden Odysseus ...*

Det var det modbydelige og kyniske politimord på en 15-årig skoleelev, der fik Grækenland til at eksplodere i et oprør, der har rystet den reaktionære Karamanlis-regering i sin grundvold. Det har samtidig sendt et signal til de øvrige kapitalistiske regeringer, ikke mindst i EU, om at de sidder på en tidsindstillet bombe, der kan sprænge dem i luften: Den folkelige vrede og protest, der går på gaderne og på barrikaderne.

For politibrutaliteten var kun det sidste led i en lang kæde af forstærket fascisering af statsapparatet, der forbundet med Karamanlis-regeringens nyliberale politik med privatiseringer på alle områder, ikke mindst af universiteter og læreanstalter, har fremkaldt store protestbølger.

Da finanskrisen brød ud reagerede Karamanlis som de øvrige EU-regeringer med nødhjælpsspakket til kapitalen, til bankerne. Den har givet 28 milliarder euro til bankerne for at øge deres likviditet. Den økonomiske krise har for alvor ramt Grækenland. I november faldt industriproduktionen i rekordtempo.

Der har ikke været nogen støtte at hente for de almindelige grækere, der mærker krisen hårdt på pengepungen i form af prisstigninger og reallønsfald. For studerende, arbejdere, stadig flere arbejdsløse og byernes håndværkere og småhandlende bliver situationen stadig vanskeligere.

Det var årsagen til, at reaktionerne

på politimordet antog virkeligt masseomfang og som en løbeild spredte sig fra by til by. Uddannelsesinstitutioner blev besat, der blev demonstreret og kæmpet i gaderne dag efter dag, nat efter nat.

Det græske nationalepos Odysseen indledes med en sang til den ubændige vrede: Alene i oprørets første par dage afbrændte især molotov-cocktails 35 banker, talrige politistationer og regeringspartiet Nyt Demokratis lokaler.

Den brutale græske politiske historie i sidste århundrede har ikke gjort grækerne blødere: Den antifascistiske modstandsbevægelsen, der blev anført af kommunisterne, blev under efterkrigstidens borgerkrig (1946-49) massakreret af amerikansk og britiskstøttet militær, der støttede det reaktionære monarki ved at udøve ny fascistisk terror. Kommunist og revolutionære var i årtier jaget vildt. Det gentog sig under junta'en, oberstdiktaturet 1967-74, der anbragte tusinder af modstandere, kommunister og demokrater, i koncentrationslejre, især på mindre øer. Det upopulære monarki blev afskaffet ved en folkeafstemning i 1974, kort efter juntaens fald.

Oprøret i de græske byer fortsætter den græske antifascistiske modstandskamp mod arvtagerne til de monarkofascistiske traditioner i form af regeringspartiet Nyt Demokrati. Det er samtidig et nyt ungdomsoprør, der følger efter Frankrig i 2005 og ungdomshuskampene i København i 2007. Og et forsvar om, at grækerne ikke vil finde sig i fasciseringen og i at krisens byrder væltes over på dem uden kamp.

APKs græske søsterorganisation – Bevægelsen til genopbygning af Grækenlands Kommunistiske Parti (1918-53) støttede aktivt demonstrationerne og protesterne mod Karamanlis-regeringen Her sammenfatter den i en udtalelse sin holdning

NED MED REGERINGEN DER DRUKNER I BLOD OG SKANDALER!

NED MED PROVOKATØRREGERINGEN DER DRÆBER UNGE!

NED MED DEN REAKTIONÆRE REGERING FRA DET MONARKO-FASCISTISKE 'NYT DEMOKRATI' OG DENS MORDERISKE FASCISTISKE VOLD!

VI HILSER DET SPONTANE ANTIFASCISTISKE OPRØR OG UNGDOMMENS KAMP VELKOMMEN!

LAD OS FORSTÆRKE KLASSEKAMPEN IMOD FASCISTISK VOLD, TERROR OG UNDERTRYKKELSE, FORSTÆRKE KAMPEN MOD ARBEJDSLØSHED, SULT OG NØD!

'Bevægelsen til genopbygning af Grækenlands Kommunistiske Parti (1918-53)' fordømmer overfor ungdommen, arbejderklassen og hele det græske folk det overlagte mord på den unge skoleelev Alexis Grigoropoulos og anklager på den skarpeste og mest afgjorte måde den reaktionære Karamanlis-regering for at være **morder i koldt blod**.

Mordet er kulminationen på regeringens politik med den mest ekstreme fascisering af den reaktionære borgerlige stat og samfundslivet, som begyndte med den bekendte aforisme '*Officer, du er staten!*' og den berygtede '*genrejning af staten*' – d.v.s. genrejsning af den monarkofascistiske højrestat.

Den er nu bemanded med fascist fra Nyt Demokrati og nazisterne fra 'Gylden ny dag' –LA, OS, o.s.v.- , 'byernes prætorianergarde' ('*praetores urbanis*' - romersk livgarde), den latterlige person kaldet Polydoras (*tdl. indenrigsminister*) til politistyrken og har ført direkte til dennes uhørt brutale sønderprygling af den cypriotiske stu-

Ned med provokatør-regeringen der dræber unge!

Af Bevægelsen til genopbygning af Grækenlands Kommunistiske Parti (1918-53)

dent i Thessaloniki, torturen mod udlændinge på politistationer og mange andre tilfælde af fascistisk vold og polititerror.

Dette har peget frem mod det afskyelige mord på den unge skoleelev, der ledsages af de latterlige udgydelser fra professor P. Pavlopoulos i forbindelse med hans resignation og af (*regeringschef*) Karamanlis, der poserer som *Il Duce* efter hans visit hos præsidenten.

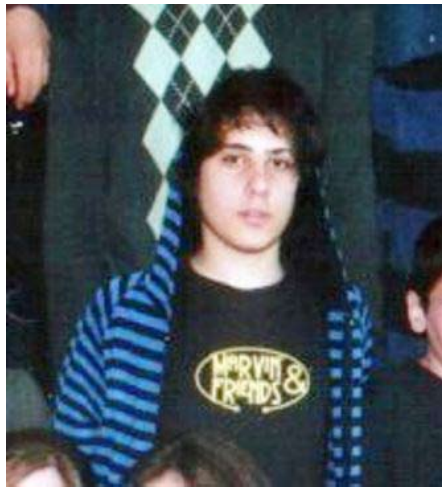
Fascisering af statsmagten

Vi fordømmer ligeledes politiets brutale, fascistiske angreb, der anvender tåregas og knipler mod skoleelver, studerende og andre demonstranter og den omfattende brug af plastikkugler, der har såret mange mennesker, som har måttet hospitalsindlægges, blandt disse en journalist. Vi fordømmer endvidere uropolitiet MAT's provokatoriske tilstedeværelse på selve kirkegården under den unge skoleelevs begravelse, der havde tilladelse til 'at skyde terrorister'.

Det overlagte mord – der ikke kom efter forudgående episoder, sammenstød eller demonstrationer – kaster lys over den kendsgerning, at fasciseringen af samfundet er nået til et foreløbigt højdepunkt, at styrkelsen af politiets herredømme og væksten i den morderiske fascistiske vold er gået for langt, og har vakt den retfærdige vrede og fortørnelse i hele den studerende ungdom og ført til, at tusindvis af studerende har gennemført et militant oprør i mange tital byer. Politistationer og banker er deres vigtigste symbolske angrebsmål: de første som symboler på fascistisk undertrykkelse og polititerror, bankerne som udbytningens symboler (de fik en 'hjælpepakke' på 28 milliarder euro ifølge en nylig regeringsbeslutning), storkapitalens solide støtter, ansvarlige for massearbejdsløsheden, fattigdommen og den nød, som en stor del af befolkningen lider under.

Det monarko-fascistiske parti 'Nyt

demokratis' reaktionære regering indser, at den til stadighed mister opbakning i befolkningen – en kendsgerning, som afspejles i meningsmålingerne – og forsøger desperat at genvinde et momentum ved at ty til fascistisk vold.

Alexis Grigoropoulos

'Nyt demokrati' som provokatør

I forbindelse med det overlagte mord på den 15-årige skoleelev optrådte den som gemen provokatør, som politisk søger

for det første at fjerne opmærksomheden fra den store skandale omkring Vatopedi klosteret

for det andet at overvinde den dybe krise 'Nyt demokrati' befinder sig i

for det tredje at demonstrere at den følger en politik for hård undertrykkelse og brutal magt overfor det store opsving i den folkelige kamp og de nye problemer, som er skabt af den internationale finanskrise, idet den åbenlyst flirter med ideen om fascistisk diktatur (et forslag om undtagelsestilstand har allerede været bragt frem)

for det fjerde at gøre et forsøg på at vinde den lavere middelklasse – som er

blevet ruineret af dens nyliberale økonomiske politik, og som den i en periode med økonomisk krise ikke har tilbudt så meget som en eneste euro - tilbage for sig ved at love dem 'fred, orden og sikkerhed' fra den såkaldte 'terrorisme'. Derfor har den gjort brug af koordinerede aktioner af hætteklædte civile politibetjente, som har smadret butikker *en masse* (det er i så henseende betegnende at alle kulturinstitutioner er helt ubeskyttede)

for det femte at fremtvinge oppositiionspartierne samtykke, med en vis grad af succes.

Det mest ekstreme tilfælde er den socialdemokratiske leder af Grækenlands 'Kommunistiske' Parti (KKE) A. Pappariga, som **i stedet for at fordømme regeringen som morder**, bebrejdede SYRIZA (*Koalitionen af det radikale venstre, der indtager 14 parlamentspladser, KP*) at det skulle 'opmuntre de hætteklædte ballademagere':

"Ledelsen af SYRIZA skal holde op med at opmuntre de hætteklædte bøller' (Udtalelse efter mødet med Karamanlis 9.12.2008), og beviser dermed igen, at partiet er kapitalens mest berygtede lakaj og en støtte for Karamanlis og det monarko-fascistiske højre. (*KKE gik i 1989 i regering sammen med 'Nyt demokrati', KP*)

Den studerende og arbejdende ungdom, arbejderklassen og bønderne må intensivere deres kamp mod terrorisme, politivolden og også fasciseringens politik, og må forsvare deres klasseinteresser ved at afvise at lade krisens byrder blive væltet over på dem.

Vi opfordrer det græske folk til at deltage i alle manifestationer og demonstrationer i de kommende dage.

Athen 9.12.2008

**Organisationen til genopbygning af
Grækenlands Kommunistiske Parti
1918-55**

Græske politistatstilstande i Københavns gader

Af Forældre mod politibrutalitet

Politistaten viste sit ansigt, da unge danskere og grækere viste sympati med det græske oprør

"Hvis jeg ikke flytter mig, skyder du mig så?", spurgte en ung demonstrant.

"Ja det kan godt være", svarede betjenten.

Denne ordveksling overhørte et medlem af Forældre mod Politibrutalitet og flere andre, under en solidaritetsdemonstration for de græske aktionerende onsdag aften (10. december).

Politiet havde i sandhed tænkt sig at spille op til deres græske kolleger. Med en brutalitet vi ikke har set længe forhindrede kampklædte betjente demonstranterne i at gå til den græske ambassade. Først med begrundelsen at ingen ville påtage sig at være ansvarlig; men da en meldte sig ville indsatslederen alligevel ikke lade demonstrationen gå.

Ifølge grundloven er det lovligt at demonstrere i samlet flok. Der stilles ikke krav om at en demonstration skal være anmeldt, endsige at der skal være en anmelder.

Græsk politi har dræbt en ung mand. Hvorfor forhindrer dansk politi danskere i at give udtryk for forargelse over en sådan handling? Må man ikke længere demonstrere foran andre landes ambassader? Og kan det være rigtigt, at dansk politi skal matche eller overgå deres græske kolleger i brutal adfærd?

Selvom der både fra pressen og fra vagthavende er forlydender om, at demonstrationen fik lov at gå mod den græske ambassade, var det langt fra tilfældet.

Voldelig betjent på Rådshuspladsen i København under solidaritetsdemonstrationen med det græske folk. Fotografen Helene Meden Hansen blev en halv time senere overfaldet og sparket i maven af en betjent. Der er indgivet politianmeldelse fra Forældre mod Politibrutalitet, der var vidne til overgrebet

Kampklædte betjente satte efter demonstranterne både til bens og i biler og forsøgte at stoppe demonstranterne. I pressen forlyder det ydermere at der blev trukket knipler, men at de ikke blev brugt. Det er lodret forkert.

Grov politivold

Forældre mod Politibrutalitet observerede undervejs:

Politiet påkørte en cyklist ved Gammel Torv.

Der opstod tumult på Gammel Torv, da en mandskabsvogn kørte op på foden af en demonstrant og chaufføren nægtede at flytte bilen.

På Rådshuspladsen blev en kvindelig pressefotograf skubbet, så hun faldt, hvorefter den samme betjent sparkede hende voldsomt i maven, mens hun stadig lå på jorden.

(Efterfølgende er politimanden anmeldt for vold mod fotograf Helene Meden Hansen (Modkraft; Arbejderen). Det er et medlem af foreningen »Forældre mod politibrutalitet«, Lisbeth Bryhl, der har indgivet anmeldelsen, KP)

Samme sted trak politiet knipler og slog omkring sig vilkårligt og meget voldsomt, da demonstranterne forsøgte at organisere sig bagved et banner.

Af en gruppe der fandt ind på Hoved-

banegården, blev ca. 5 voldsomt anholdt, hvilket fik de øvrige til at protestere. Protesterne førte til at de blev angrebet voldsomt af politiet med både peberspray og slag med knipler. Politiet jagtede demonstranterne og sparkede dem omkuld bagfra, da de flygtede fra stedet.

Politiet foretog masseanholdelser ved Strøget og Vesterbro Torv da demonstranterne forsøgte at samle sig og gå videre.

På Vesterbro Torv fik adskillige demonstranter knippelslag under anholdelserne.

Udover knipler og peberspray blev der også brugt hunde som trusselsmiddel mod demonstranterne.

Endnu engang blev Forældre mod Politibrutalitet truet med anholdelse under vores observation af politiets arbejde. På Vesterbro Torv hvor de sidste masseanholdelser blev foretaget, blev repræsentanter fra foreningen jaget væk af flere omgange, selvom der samme sted stod en større flok af både tilskuere og demonstranter.

En beskæmmende aften for Københavns politi. Både i deres konfliktoptrapning, deres trusler, deres magtmisbrug og overgreb. Politiet udnyttede deres voldsmonopol og mere til - en skærende kontrast til demonstrationens budskab.

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

Sejr for arbejderne på Republic Windows & Doors i Chicago

Den 5. december ville ejerne af fabrikken Republic Windows and Doors lukke den efter at Bank of America havde nægtet kredit. De 240 arbejdere, mest latinamerikanske, fik ikke de lovpligtige 60 dages varsel. De er medlemmer af fagforeningen United Electrical Workers Union (UE) og besluttede at slå tilbage. De besatte fabrikken, en taktik der ikke har været anvendt i USA i omkring 70 år.

Og den første fabriksbesættelse siden den store depression i 1930'erne endte med en sejr for de ansatte, der i seks dage besatte og nægtede at forlade fabrikken.

Arbejdernes sit-in aktion vakte enorm genklang blandt amerikanske arbejdere og i hele befolkningen.

Der var sympatiaktioner ved fabrikken og mange andre steder i USA - først og fremmest rettet mod Bank of Amerika, der fik milliard-dollarbistand fra regeringen, men lukker virksomheder på stribe. Fire aktivister blev f.eks. anholdt ved en sit-in i Bank of America i San Francisco i solidaritet med de aktionerende Chicago- arbejdere.

Den brede støtte fik også den nyvalgte præsident Obama til at udtrykke sin sympati for aktionen.

Republic-arbejderen Raul Flores siger, at arbejderne ikke bare kan se til, mens arbejdspladserne nedlægges:

- Vi bliver nødt til at kæmpe for vores rettigheder. Det er ikke fair at de bare kaster os på gaden uden noget som

helst. Nogen må gøre noget!

Trods aktionerne bliver fabrikken lukket, men det var en sejr for arbejderne, hvis krav blev opfyldt. De er nu sikret nogle måneders løn og andre 'garanterede' rettigheder ved fyringen, der altså ikke var så sikre igen.

Aktionen på Republic Windows and Doors er et varsel om aktiv arbejderklassemodstand i forbindelse med den økonomiske krise.

Fran Tobin fra den landsdækkende

Protest mod Bank of America fra arbejdere på Republic Windows and Doors i Chicago

Bank of America: I fik krisehjælp! Vi fik sparket!

arbejderorganisation Jobs with Justice siger:

- Det bliver ikke sidste gang, vi vil se amerikanske arbejdere besætte amerikanske virksomheder, for at bevare arbejdspladser og give tingene en anden retning.

Jobs with Justice arbejder for en 'People's Bailout' i modsætning til krisehjælpen til kapitalen, der skal indbefatte jobskabesprogrammer i stedet for gigantlån til banker, moratorium for tvangsauktioner, så folk ikke smides ud af deres hjem, investeringer i vedligeholdelse af infrastrukturen og hjælp til de mange konkurstruede delstater, så de kan overleve uden meget omfattende budgetnedskæringer.

- Ingen af disse krav bliver opfyldt uden at arbejderne og fagforeningerne er villige til at kæmpe for dem, siger Fran Tobin.

Sit-in Republic Windows & Doors i Chicago dag 6

Ophæv Israels FN-medlemskab

Af Snorre Lindquist og Lasse Wilhelmson

Den svenske arkitekt Snorre Lindquist, der har bygget kulturhus i Bethlehem, og amtrådsmedlem Lasse Wilhelmson om Israels forbrydelser mod folkeretten

Gaza-striben er i dag verdens største koncentrationslejr. Situationen bliver stadigt mere ulidelig for de 1,5 millioner palæstinensere, der bor der. Leveringer af mad, medicin og brændstof er gjort vanskelig eller stoppet helt. Underernæringen af børn er tiltagende. Vandforsyning og dræn er holdt op med at virke. Børn dør af manglen på sundhedspleje. Tunneller til Ægypten gravet med hænderne er det eneste åndehul. Journalister og diplomater nægtes adgang. Israel planlægger yderligere militære bestræbelser. Palæstinenserne i Gaza skal udsultes til overgivelse og er blevet et ægyptisk problem. FN burde bruge ordet apartheid sammen med Israel og overveje sanktioner med det tidligere Sydafrika som model. Det var det budskab Miguel d'Escoto Brockmann, præsident for FN's generalforsamling, overbragte på mødet den 24. november 2008, hvor FN's generalsekretær Ban Kimoon også var til stede.

Mairead McGuire fra Irland, der fik Nobels fredspris i 1976, har for nyligt foreslået at starte en folkelig bevægelse, som kræver, at FN ophæver Israels medlemskab. Det internationale samfund har behov for at sætte et føleligt pres på Israel for at stoppe dets krigsforbrydelser.

Ikke en eneste gang de sidste 60 år har Israel vist nogen intention om at leve op til betingelserne, der er fastsat af FN i forbindelse med landets medlemskab i 1948, navnlig, at de palæstinensere, der er blevet fordrevet fra deres hjem, skulle have lov til at vende tilbage ved den først mulige lejlighed. Desuden har Israel en lidet flatterende verdensrekord i at ignorere FN's resolutioner.

Der kan ud fra folkeretslovgivning stilles spørgsmål ved, om Israel er en legitim stat. Den etablerede praksis mellem stater kræver normalt grænser, der er lovligt fastlagte og en forfatning. Israel har ingen af delene. Disse betingelser er også med i FN resolution nr. 181 Opdelingsplan for Palæstina, der blev vedtaget af generalforsamlingen i 1947. Planen blev accepteret af zionistiske jøder i Palæstina, men blev afvist som uretfærdig af de arabiske lande, af let forståelige grunde. Kun beslutninger, der er taget af FN's sikkerhedsråd, har bindende kraft.

Senere har Israel ensidigt gjort krav på en betydelig større del af landet end foreslået af FN.

Uddrivelsen af 80 pct. af de palæstinensere, der levede vest for våbenstillandslinen fra 1947 samt Israels afvisning af at lade dem vende tilbage er et menneskerettighedsargument for at ekskludere Israel fra FN. Ikke kun har Israel spillet falsk, hvad opdelingsplanen angår, men har i kraft af sine handlinger ødelagt det fra starten spinkle grundlag for sit FN medlemskab.

Israel udnytter forskellige strategier for at opnå sine mål, der er de samme som for over hundrede år siden: Så få, svækkede og så godt kontrollerede palæstinensere som muligt på områder så små som mulige mellem Middelhavet og Jordan-floden. Samtidig forsøger det at få en global accept af dets ran af land, der er så vitalt for den 'stat', der betegner sig selv som 'jødisk og demokratisk'. Disse strategier har tydeligvis ikke nogen lighed med en fredsproces.

Hvorfor er der aldrig nogen, der kommenterer den kendsgerning, at Israels statsminister aldrig forsømmer en mulighed for at gentage, hvor vigtigt det er, at resten af verden og palæstinenserne anerkender Israel, ikke som et demokratisk land for alle sine borgere, men som en 'jødisk stat'?

Hvad ville vi have sagt, hvis Sydafrikas statsminister på tilsvarende måde havde krævet anerkendelse af Sydafrika som en 'hvid og demokratisk stat', og således de facto havde accepteret det racistiske apartheidsystem, der lod

ikke-hvide klassificere som mindre-værdige mennesker?

I artiklen 'Zionismens endeligt', offentliggjort af The Guardian 25. september 2003, skrev den jødiske afhopper og tidligere ordfører for Knesset, Avraham Burg:

"Jøder fra diasporaen, for hvem Israel er en central støttepæl for deres identitet må lytte efter og sige fra ... Vi kan ikke beholde et palæstinensisk flertal under en israelsk støvle og samtidig anse os selv for at være det eneste demokrati i Mellemøsten. Der kan ikke være demokrati uden lige rettigheder for alle, som bor her, arabere såvel som jøder... Statsministeren burde præsentere valget direkte: jødisk racisme eller demokrati".

Der kan ingen støtte findes i FN's anbefalinger om en jødisk og en palæstinensisk stat med ulige rettigheder for borgerne i begge lande. Der er heller ingen antydning af, hvordan en 'jødisk' stat kan blive jødisk. Men der er støtte til intentionerne om, at de demografiske forhold skulle holdes intakte ved delingen. At fortolke teksten som en beskrivelse af en 'jødisk stat', skræddersyet den zionistiske ideologi, står totalt i modsætning til resolutionsteksten.

Selv Balfour-Erklæringen, som helt savner menneskerettighedsstatus, bemærker, at det jødiske nationale hjem i Palæstina på ingen måde skulle gøre indgreb i palæstinenserne rettigheder. Den amerikanske præsident Truman anerkendte heller ikke Israel som en jødisk stat. Tværtimod udelukkede han lige præcis den formulering, inden han tog sin beslutning om at anerkende Israel.

Altså savner en 'jødisk stat' den legitimitet, som Israel så ihærdigt søger, støtte i de internationale dokumenter, der vedrører statens tilblivelse. Den israelske regering er naturligvis fuldt ud bevidst om dette. Hvorfor skulle den ellers blive ved med at søge efter denne anerkendelse?

FN burde indlede en boykot af apartheidstaten Israel og - med truslen om eksklusion af FN - forlange, at Israel

Det må være ond vilje

Af Jan Myrdal

Sverige fører krig i Afghanistan – og snart måske ikke kun med frivillige lejesoldater. Det kan blive gjort til en pligt for svenske forsvarsansatte at slås mod, hvad man kalder banditter og ekstremister. Men selv svenske politikere burde indse, at man ikke kan frelse folk med geværløb. Der må være direkte ond vilje med i spillet. Og grådighed

Nu fører Sverige krig imod Afghanistan. I samdrægtighed stiller vor stats politiske ledere soldater og penge til rådighed for den vaklende supermagt i kampen om Indre Asiens råstoffer. Svenske officerer er med, når der nedskydes det, der betegnes banditter og ekstremister. Trods elendige finanser rejste Tolgfors til Budapest og lovede NATO 1,5 milliarder fra statskassen som til indkøbet af C-17-fly og stridsvogne til krigen alene i de fire førstkommende år.

End så længe består de svenske tropper af frivillige lejesoldater. Men nu planlægges det at gøre tjeneste ved Hindu Kush til en pligt for svenske forsvarsansatte.

Og allerede i skolen får de små svenske børn at vide, at Sverige af ren og skær ædelmodighed spreder demokrati

tillader fordrevne palæstinensiske flygtninge at vende hjem i overensstemmelse med FN-resolutionerne 194 og 3226.

Når det er gjort, kan meningsfulde fredssamtaler fortsætte og forskellige løsninger for sameksistens indgås – med lige rettigheder for alle folk mellem Middelhavet og Jordan-floden.

Ingen sådan løsning kan være forenelig med opretholdelsen af en jødisk apartheidstat.

Oversat af KP efter
Palestine Chronicle 3.12.2008

og menneskerettigheder til de afghanske tykpander i deres bjerge. Eller som tyskerne siger: *”Und willst du nicht mein Bruder sein so schlag ich dir den Schädel ein”* (og vil du ikke være min broder, slår jeg hjerneskallen ind på dig).

At svenske soldater skal til Afghanistan for kvindefrigørelsens skyld, er et argument på linie med det Mussolini gav, da han til Nationernes Forbund sagde, at de italienske soldater ville afskaffe slaveriet i Abessinien (hvor der fandtes slaver). Hvis regeringen vil hjælpe kvinder i udlandet ud af elendigheden, så send tropper til Hamburg Reeperbahn!

Selv en svenske politiker burde kunne indse, at man ikke kan frelse folk med geværløb. I særdeleshed ikke et folk, der i århundreder – ja siden perserriget og gupta herredømmet – har kæmpet mod enhver udenlands besættelse. Hvis vore politikere bare havde handlet af uvidenhed og ikke af ond nykolonial grådighed, burde de have læst på lektien.

Afghanistan historie er ikke ukendt. Selv har jeg skildret Afghanistan før de seneste stormagtsinvasioner i bl.a. *”Rejse i Afghanistan”* (Kulturens korsvej), 6. oplag 2003, og *”Afghanistan i mit hjerte”* (Bag bjerge og ørkener), tredje oplag 2007.

For da, inden stormagterne invaderede landet i nye afsnit af det store spil, var det et fattigt land, men et fremtidsland.

Det er hverken islam eller stammetraditioner, men Sovjet med sine lydstat og USA med sine lydstat - hvortil Sverige hører – som bærer hele ansvaret for den nuværende elendighed, for blodbadet og undertrykkelsen. Og for at de fremskridt og reformer – også når det gælder kvindernes situation: læs det, som jeg har skildret! - som prægede 50'ernes og 60'ernes Afghanistan – skønt datidens normale politiske og sociale konflikter – nu tilintetgøres.

Nå, jeg tror ikke, at disse demokratispredende nordamerikanere og europæere er ukyndige. En sådan ukyndig-

hed ville være utrolig. Der må være direkte ondskab med i spillet. Nu som før. Og grådighed.

Tag et eksempel: der fandtes en fuldt tolereret kristen, nestoriansk forsamling i Afghanistan fra det 6. århundrede helt frem til 1. afghanske krig. Den gang havde briterne feltpræster med. Da briterne var fordrevet var der ikke en kristen tilbage. De ansås for medskyldige i de britiske forbrydelser.

Det er velkendt. Men nu sender de svenske politikere egne feltpræster med til deres krig i Afghanistan, der til forskel fra de, der er sendt fra Storbritannien og USA, er bevæbnede (på trods af Geneve aftalen, protokol I fra 8. juni 1977, artikel 43.2 slår fast, at feltpræster er ikke krigsførende og ikke har ret til at deltage i strid – og ifølge den tredje aftale fra 1949 ikke en gang kan tages som krigsfanger).

Jeg kan ikke tolke denne handling på anden vis end, at vore svenske politikere bevidst og med en ond provokatorisk hensigt forsøger at forvandle afghanernes patriotiske krig mod de fremmede styrker til en mere almen, og for de ledende kredse i vore stater mere lønsom, religionskrig.

Omtrent som under 30-årskrigen. Hvor der taltes om idealer fra prædikestolene, når *”Løven fra Nord”* kæmpede som betalte franske lejesoldater, og hvor krigsherrerne kunne bygge herregårde i Sörmland for deres krigsbytte!

Jan Myrdal er 81 år, svensk forfatter og veteran på venstrefløj

Artiklen først offentliggjort som kronik i Aftonbladet

IKMLPO har afholdt sin 14. internationale konference

*Det 14. plenarforsamling
i Den Internationale
Konference af Marxistisk-
Leninistiske Partier og
Organisationer er blevet
afholdt i Den Dominikanske
Republik i november 2008*

I en kammeratlig og åben atmosfære blev det revolutionære arbejde udviklet og mødet nåede frem til vigtige konklusioner og udtalelser.

Kapitalismens og imperialismens nuværende krise stod i centrum for diskussionerne. Partierne og organisationerne gav udtryk for deres holdning til disse spørgsmål og udvekslede synspunkter. Konferencen afsluttedes med at konstatere, at der eksisterer en høj grad af enighed i analysen af krisen, samtidig med at den bemærkede sig nogle forskelle i vurderingerne i forhold til nogle sekundære problemstillinger.

For vores partier står det klart, at omfanget og dybden af krisen vil være lang-

varig, og at monopolernes og imperialisternes indsats for hurtigt at løse krisen og sikre deres profitter vil kræve megen tid og store ressourcer. Vi fastslår at krisen rammer arbejderne og folkene hårdt, men at den samtidig skaber gunstigere betingelser for arbejdernes, bøndernes og ungdommens organisering og kamp. Den udgør en ny udfordring for de proletariske revolutionære, som må arbejde hårdt for at udnytte de betingelser, der skabes af krisen for at fremme den revolutionære proces.

Konferencen vedtog en udtalelse om krisen, der må udmøntes i kampen mod dens følgevirkninger.

Konferencen viede en del af sit arbejde til at analysere vore partiers erfaringer med organiseringen af ungdommen i revolutionært perspektiv. Vores partier er aktivt engageret i arbejdet med at organisere og vinde store dele af arbejderklassens og den arbejdende befolkningens unge for revolutionen.

Overfor borgerskabets og den internationale imperialismes modoffensiv, og de reformistiske socialdemokraters

indflydelse, har vi en opgave i at afsløre disse og trænge dem tilbage med revolutionære holdninger.

Vi glæder os over vore broderpartiers kongresser i Mexico, Brasilien og Tyrkiet.

Som status kunne Konferencens Koordinationskomité (KOKO) og partierne notere betydelige fremskridt, både ideologisk, politisk og organisatorisk. Som følge af vore partiers internationalistiske karakter blev behovet for samarbejde og gensidig støtte, forpligtelser, ansvar og rettigheder i forhold til Konferencen understreget.

Udtalelse om kapitalismens nuværende krise i dens imperialistiske fase

Efter de tragiske begivenheder, der indtraf med sammenbruddet for landene i den tidligere socialistiske blok i Østeuropa, anført af Sovjetunionen, og med Berlin-murens fald, var der ingen ende på sejrssangene fra imperialismen og reaktionens talsmænd, og der blev afholdt nye dødsmesser over marxismen, mens revolutionen blev erklæret at være en saga blot, og at menneskeheden havde nået til "historiens afslutning" - at kapitalismen var i stand til leve videre og udvikle sig uden problemer, som den endegyldige samfundsorden.

Man skulle ikke vente længe, før det grundlæggende falske i hele denne forvirring og gale forkyndelse lå sønder-skudt på jorden. Systemets egen dynamik borger for borgerskabets gravlæggelse.

Fra selvsamme moment brød kriser og konflikter ud med uformindsket styrke: 1993, 1997, 2001, 2003 ledsaget af stagnationen i den europæiske og japanske økonomi. Det har ført til den nuværende krise som er et resultat af alle de tidligere akkumulerede problemer.

De samme borgerlige økonomer har erkendt, at den nuværende krise kan sammenlignes med den, der brød ud i 1929. Et aspekt af denne krise, som delvis adskiller den fra tidligere kriser, er, at den har udviklet sig i USA og herfra breder sig til alle dele af verden.

Det er en stor krise, som i første omgang kom til udtryk i handel og finans, men krisen har sin oprindelse i den produktive økonomi. Det er en overprodukti-

onskrise, idet der akkumuleres store lagre af varer, som ikke kan afsættes på grund af mangelen på købekraft hos arbejderklassen og den arbejdende befolkning i almindelighed, der i ekstrem grad begrænser anskaffelsen af forbrugsvarer og tjenesteydelser, som det kapitalistiske system og imperialismen så anarkistisk producerer.

På kort tid har vi set negativ vækst i den amerikanske økonomi, i England, i Tyskland og i andre økonomien, indbefattet i industriproduktionen.

Alt dette mindsker chancerne for at kapitalismen kan afbøde virkningerne af denne krise, som den gjorde tidligere. I 2001 var imperialismen i stand til midlertidigt at løse krisen med finansielle foranstaltninger, som i dag ikke

er mulige.

Vi fastslår, at krisen vil blive langvarig og vil blive uddybet; intet land står uden for dens konsekvenser, på trods af eventuelle kortsigtede udviklinger.

Denne krise skyldes intensiveringen af de uløselige modsætninger i kapitalismen: anarkiet i produktionen, hovedsagelig kendetegnet ved konkurrence og den stigende samfundsmæssige produktion og ved den private tilegnelse af rigdommene. Denne krise demonstrerer den neoliberale politiks fallit.

Denne krise omfatter boligkrisen, energikrisen, fødevarerkrise og miljøkrisen, der allesammen bidrager til dens uddybning.

Økonomiske, politiske og sociale konsekvenser

Monopolerne forsøger at kaste krisens byrder over på arbejderne i alle lande, på folkene og de afhængige lande. De grundlæggende modsætninger (kapital vs. arbejde, imperialismen vs. folkene, og mellem monopolerne og imperialistmagterne indbyrdes) i det kapitalistiske system selv og dets imperialistiske aggressioner bliver i stigende grad uddybet.

Trods betydelig økonomisk støtte fra offentlige midler i de imperialistiske stater er storbanker og finanscentre bankerot, lukning af store og mellemstore industrivirksomheder en realitet, og samtidig forekommer fusioner af banker og nye virksomheder til gavn for nogle få monopolister på andres bekostning. Krisen rammer arbejderne hårdt: hundredtusinder af arbejdere bliver smidt på gaden i alle lande, i USA alene er der i år blevet fyret mere end 2 millioner arbejdere, mens der sker lønnedgang og tilkæmpede sociale rettigheder beskæres.

Krisen viser endnu engang, at udvikling og sociale fremskridt for folkene under kapitalismen ikke er mulig, og den viser også, at arbejderklassens og folkenes befrielse kun kan opnås ved revolution og socialisme.

Om kampen som helhed

Som marxistisk-leninistiske kommunister erklærer vi vores totale afvisning af de ansvarlige, der tjener på og er årsag

I Rusland får krisen det ene stålværk efter det andet til at lukke.

til krisen, imperialisterne og monopolisterne, de fleste amerikanske.

Vi fordømmer den politik der forsøger at overføre krisen til arbejderne, og på grund af dens konsekvenser kæmper vi for at lade monopolerne og de rige betale.

Vi opfordrer arbejderne til at danne en bred front mod fyringer og beskæringer af tilkæmpede sociale og faglige rettigheder. Vi kræver højere løn.

Det er nødvendigt at opnå en stor enhed blandt folkene imod imperialismen imod betaling af udlandsgælden og privatisering af centrale offentlige tje-

nester.

Vi opfordrer til enhed blandt de demokratiske, patriotiske og revolutionære kræfter og venstrekræfterne for at stå op imod krisen.

Kun kampen vil give os, hvad kapitalismen og imperialismen søger at nægte os.

**Santo Domingo,
Den Dominikanske Republik
November 2008**

Juni

Jeg ligger stille

*Venter på at en smuk sætning kommer forbi til et digt jeg ikke kan få has på
Solen varmer mine tæer gennem det lille loftsvindue
hvor gardinet blafrer som en første maj fane*

Alt er indenfor rækkevidde

Digtsamlinger

Kunsthøjer

En ghettoblaster og musik fra fjerne egne

*Rejser jeg min dovne krop og kravler ned ad stigen er der kolde øl
i køleskabet*

Og ikke kun det

Det er også lørdag eftermiddag

Jeg har fri

Vrikker lidt med tæerne

Mere bliver det ikke til

Det er dejligt ikke at skulle noget

Udenfor og overfor i Grønnegade går livet sin gang

Bussen standser med et suk

Spyer sine passagerer ud før den mander sig op og fortsætter

Her ligger jeg med god samvittighed så lang tid solen varmer mine tæer

Tomas Dalgaard 2008

Sorte udsigter for en acceptabel klimaaf tale i København

De rige lande på flugt fra bindende reduktionsmål. De fattigste og mest udsatte lande bliver de store tabere.

Skal vi undgå klimakatastrofen, kræver det ifølge klimaforskerne, at den globale temperaturstigning holdes under 2 grader. Og det betyder, at de rige lande skal forpligte sig til store og hurtige reduktioner af deres udledninger af drivhusgasser.

Kravet til de rige lande er en reduktion i deres udledninger af drivhusgasser på mindst 40 procent i 2020 og mindst 95 procent i 2050, hvis 2-graders målet skal nås. Og det skal være

hjemlige reduktioner. Ikke reduktioner som de rige lande skaffer sig ved at købe skovområder i andre lande eller bygge vindmøller i Kina. De rige nationer vil samlet set ikke engang tale om at forpligte sig til nedskæringer på 20% i 2020 i forhold til 1990. En acceptabel klimaaf tale synes langt væk ved afslutningen af klimaforhandlingerne i Poznan.

Stig Melgaard fra NOAH' klimagrube, og deltager ved mødet i Poznan udtaler:

“De rige lande har slæbt fødderne

efter sig under klimaforhandlingerne i Poznan. Det er efter NOAH's mening dybt beskæmmende og utilfredsstillende, og det kan kun give grund til pessimisme over for muligheden af at nå et acceptabelt resultat i København. Vi har under klimaforhandlingerne i Poznan hørt et kraftigt nødråb fra de lande, som allerede nu lider under klimaændringerne. Det gælder de små østater i Stillehavet og det Indiske Ocean. Og det gælder lande som Bangladesh og andre fattige nationer, som vil blive hårdt ramt af klimaændringerne. Vi bliver nødt til at lytte til disse lande for at opnå deres tillid til det nødvendige samarbejde.

”Skal Danmark fremstå som en troværdig vært for klimaforhandlingerne i 2009, også for de svageste og mest truede nationer, må vi gå forrest, og sammen med de øvrige EU-lande, påtage os hjemlige reduktionsforpligtelser på mindst 40% inden år 2020. Det er de rige lande, som er ansvarlige for de største udledninger af drivhusgasser. Derfor må det også være de rige lande, der går forrest med at reducere deres udledninger. Og de skal gennemføres på hjemlig grund. Ikke ved at købe sig til billige reduktioner i fattigere lande. Hvis ikke det sker, får vi aldrig verdens fattige nationer til at medvirke i en ny klimaaf tale”, siger Stig Melgaard.

Miljøorganisationen NOAH

Ved B.C. Andersens død

Til APK, ved Centralkomiteen.

Det er med sorg jeg i dag erfarte det jeg lenge både har forventet og fryktet - minneord i KP angående Bruno Carlo Andersen. Jeg ble først kjent med Brunos digte i Kulturkampen og gjennom sangen ”De skal alle være med” på LP-platen ”Vi kæmper for at sejre”.

Høsten 1999 hadde jeg ansvaret for serien Nutidige arbeiderdiktere i ukebladet Friheten i Oslo. Jeg presenterte Bruno der, noe som førte til et brev fra ham til den norske avisen.

Fra sommeren 2000 har Bruno vært en god venn og kamerat, og jeg har to ganger senere presentert nyere dikt av

ham på norsk.

Bruno var ikke bare en revolusjonær kommunist. Han var gjennomført rolig, jordnær og hverdagslig til stede. Gjennom en årrekke har han jevnlig tatt i mot meg og min familie med den største generøsitet og gjestfrihet.

Bruno var gjennomført nærvær. Et nærvær det var godt å være i.

Det er ikke bare APK og DKU som har mistet noe verdifullt i BC. Verden er et fattigere sted uten dikteren og mannen Bruno Carlo Andersen.

Med respektfull hilsen,

Jan Wilsberg

(forfatter)

Fundamentet

*skal understøtte og fastholde overbygningen
men det har en underlig størrelse
- pengegrisen,- intet begreb om,
thi i dens verden hersker uorden og kaos, -
og da den er altædende, ryger fundamentet ligeså,
- og under murbrokker, støv med mere
ligger en af de farligste
underjordiske skabninger,
hvis lige ikke har eksisteret,
- ja, pengegrisen.*

N.B.

Abonnementspriser

2009

På grund af portostigninger må abonnementspriserne for Kommunistisk Politik sættes lidt op - til:

Helårsabonnement 550 kr
Halvårsabonnement 325 kr

Institutionsabonnement og løssalgpris ændres ikke.

Husk at forny abonnementet!

Hvem er det, der skal overvåges?

Den nyeste overvågningsteknik hedder ansigtsgenkendelse. Interpol ønsker en databaser over ansigter, der er et EU-projekt i gang med sagen, deadline marts 2009. Dansk politi er i gang med at udstyre nye videoovervågningsbiler. Videoovervågning vinder frem i 'usikre' boligområder. De forskellige offentlige instanser udveksler oplysninger om dig, så du ikke kan snyde 'systemet' for en fem-øre.

Imens kan psykopaterne Bagger og Jensby og deres sammensvorne ubemærket svindle for milliarder. Det forlyder at konstruktionen med falske leasingfirmaer i udlandet er den perfekte måde at hvidvaske penge på, for kriminelle, der arbejder internationalt. Bagger sendte en faktura, til det fiktive udenlandske firma på varer der aldrig blev leveret. Fakturaen blev så betalt af kriminelle med sorte penge via det fiktive firma og vupti blev pengene hvide og IT Factory fik en kæmpe indtjening på et ikke-eksisterende salg. Tilbagebetalingen til det kriminelle netværk kunne så passende finde sted via alskens holding og investeringsselskaber.

Jeg har kigget lidt på Asger Jensbys netværk og fortid, da jeg tror han har fingrene dybt i fedtefadet og reelt kan være et vigtigt bindeled mellem parter i IT Factory-sagen. I hvert fald er hans fortid yderst blakket, når man tager det meste med. I 86 forlader han IBM i utide efter fusk med bilag for sin Porsche. I 88 trak han sig ud af Quantor umiddelbart før svindleren Benny Munch blev afsløret. I 90 fyres han fra Software AG for at have fiflet med papirerne. CSC overtager ham ved købet af Continuum. CSC forlades også brat i 2001, samtidig med at et samarbejde med Stein Bagger etableres. Fra EDS bliver han bortvist i 2002 efter en egenrådig beslutning om sponsorkontrakt til Team Fakta og køb af ubrugelige licenser fra IT Factory.

Direktør og bestyrelsesposter i JMI, IT Factory og diverse forbundne selskaber er fordelt, så man har svært ved at tro på at de øvrige aktører har været uvidende om, at der foregik ulovlige transaktioner og de også fik del i gevinsterne. Nogen af dem har sikkert lært sig lektien og har deres eget indbringende cirkus kørende.

Revisorselskabet KPMG har holdt en meget lav profil. Nu viser det sig at de

tidligere har været involveret i adskillige skandaler, hvor de har betalt erstatning. Senest til aktionærene i Xerox. Erik Dybdal, revisor for IT Factory nåede lige at forlade KPMG inden skandalen startede.

Nærlæsning af sagen rejser bunker af spørgsmål. Nogen jeg kunne tænke mig at få svar på er: Hvor meget var Jensby involveret i IT Factory før konkursen i 2003? Hvormange leasingselskaber ikke opført i regnskaberne? Og hvorfor tav KPMG om at der var (få) leasingselskaber i 2007? Er det rigtigt at Jensbys underskrift er forfalsket? Og hvem var på besøg på det hemmelige kontor, dagen før Jensby siger de fandt nøglen? Og hvor er de ringbind Jensby og Erik Ove fjernede? Hvorfor har Jensby hele tiden haft så travlt med at skrive store sponsorkontrakter?

Og så er Danmark kun en lille brik i det store spil: Tidligere direktør for Nasdaq, den ledende børs i USA, Wall Street-ikonet Bernard Madoff har begået den største svindel, måske nogensinde. *"Invester i mit selskab og jeg lover dig et sikkert udbytte på op til 12%."* Rygtet bredte sig fra den ene golfbane til den næste, men *"man skal selv henvende sig og have en anbefaler"*, lød det lokkende. Og det var der rigtig mange, der ikke kunne stå for. Ingen bekymrede sig åbenbart nogensinde om at undersøge, hvad det egentlig var Bernard investerede i. De stadig voksende investeringer blev i stedet brugt til at betale udbytte til dem, der allerede havde investeret og så fremdeles, et Ponzi-pyramide spil.

Nogen af de store tabere er Spaniens største bank, Santander 3.1 mia \$, det britiske HSBC Holdings med omkring 1 mia \$, Fortis Bank Netherlands 1 mia euro, frankrigs nationalbank BNP Paribas over 460 mio \$, den franske bank Natixis kan miste op til 45 mio euro, Royal Bank of Scotland 400 mio £, Man, en af verdens største investeringsgrupper, har investeret 360mio \$, den japanske bank Nomura, har mistet et relativt lille beløb på 201mio £ og Nordea-kunder 358 mio kr, Danske Leverage Fund måske 10 mio euro. PFA måske 164 mio kr. Alt i alt skulle tabene beløbe sig til 50 mia \$ (omkring 250 mia kr).

Tænk lige på, hvor de penge egentlig kommer fra? Det er penge, der ikke blev betalt for det arbejde, der udføres af mil-

lioner af fattige verden over, de penge, der skulle være brugt til bolig, mad, tøj og uddannelse.

Tvivlsomme formuer på jagt efter mere profit har kastet sig over stadig nye, opfindsomme konstruktioner på finansmarkedet, til hvidvaskning og til et sygt privat overforbrug (som også sviner og udplyndrer). Der skal kontrollen og overvågningen sættes ind. Lad os få offentlig adgang til viden om alle disse konstruktioner og deres pengestrømme og deres netværk af sammensvorne direktører, bestyrelsesformænd, revisorer, bankforbindelser, holdingkonstruktioner, investeringsselskaber og hvad dertil hører. Brug skattevæsnet til at kontrollere dem og brug videoovervågningen i bestyrelseslokalerne, på golfbanerne og i deres hemmelige mødelokaler. Det er i hvert fald dér de store svindlere er.

GBe

OKTOBER BOGBUTIK

København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50
Man til fre 16 – 19

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83

Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C

Åbningstid:
fre 14 - 17.00

Som man sår, så høster man...

Med år 2008 har Fogh-regeringen sendt en eftertrykkelig nytårshilsen det arbejdende folk.

Der har ikke blot været råd til at fastholde et skattestop, der har kostet arbejderklassen dyrt i forøget brugerbetaling og langt ringere offentlig service – læs omsorg. Der har tilmed været råd til at fastholde skattelettelse til de rige – OG med forventning om yderligere lettelse til denne gruppe i det nye år.

Der har tillige med været råd til at uddele redningspakker med rund hånd til finanssektoren i forbindelse med den økonomiske krise. Redningspakker som er finansieret af almindelige små bankkunder og skatteborgerne.

Der har været økonomisk plads til at forære vores krigsdeltagende militær 50 milliarder, som man ikke aner, hvad bliver brugt til. Regeringens og Folketingets politik giver fortsat rum og økonomisk plads til at dræbe uskyldige mennesker flere tusinder kilometer fra vores grænse – ganske uprovokeret.

Men der var ikke råd til at give de offentlige ansatte en reallønssigning!

Dertil hjælp Socialdemokraterne og fagbevægelsens ledere dem alt for godt. Lønstigningerne blev mere end ædt op på ½ år og forvandlet til reallønssald!

Sundheds-, børne- og ældresektoren er blevet undergravet og privatiseret til fordel for de, som har råd til private forsikringer.

Det eneste plus, der tæller på arbejderklassens side, var, at det ikke lykkedes regeringen og beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen at komme igennem med en arbejdsmarkedsreform, der indeholdt endnu en reducere af dagpengeperioden. Det er til gengæld et væsentligt plus.

Desværre modsvares det af alt for mange lodder i den anden vægtskål:

Vi knokler som aldrig før. Den 6. ferieuge er for længst spist op af et langt

Det er en sort tid; men mørket har det med at indebære spænding, og classespændingerne tager til i en grad, der gør situationen temmelig uoverskuelig

højere tempo, og yderligere fleksibilisering af arbejdstiden har medført langt højere ugentligt antal præsterede timer. Misbruget af de udstødte er sat i et sådant system, at masser af offentlige institutioner ikke kan fungere uden de mange, som arbejder på ikke-overenskomstsmæssige forhold.

Importen af udenlandsk arbejdskraft på ikke-ordnede forhold er vokset radikalt.

EU har med blandt andet Vaxholm-dommen understøttet denne retning og illegaliseret de tidligere legale kampmuligheder for at skabe ordnede forhold for disse underbetalte udlændinge, hvis arbejds- og boligforhold lader meget tilbage at skrive om.

Dommene er så sandelig en underminering af ”den danske model” og konflikttretten.

Levevilkårene og kampbetingelserne er blevet forringet i en grad, hvor det er svært at sætte ord på.

Står det til det samlede danske Folketing, så bliver det langt værre med den nuværende økonomiske recession og den efterfølgende flerårige depression.

Der vil blive fyret hundredtusinder af arbejdere.

De dystre udsigter medfører dog et væsentligt plus. Problemstillingerne tegner sig klarere: kapitalismen har spillet fallit, og klassekampen vil skærpes

til gunst for arbejderklassen, dens modstand og nye kampmetoder for arbejderklassen vil se dagens lys i enhed med andre lag, der er ramt af dette rådnende og døende økonomiske og politiske system.

Lad os hjælpe systemet på vej i graven. Der er nok af udfordringer at tage fat på. Vi tager handsken op. Den internationale solidaritet vil for alvor sprænge nye rammer. Kapitalen er global – det er arbejderklassen også. Kampformer vil genoptages og udvikles. Lad os tage ved lære af den nylige sejr ved besættelsen af Republic Windows and Doors i Chicago, hvor de 200 ansatte tilkæmpede sig feriepenge og 60 dages løn på trods af virksomhedslukning.

År 2009 indeholder kun overenskomstfornyelse på for danske forhold mindre ubetydelige områder; men fornyelsen på det private område i året efter bør allerede i 2009 forberedes. Det første initiativ er da også allerede blevet varslet. HK har taget initiativ til en bevægelse, der forholder sig til skæve arbejdstider; skiftehold og ubekvemme arbejdstider som sådan. Det er i sig selv et udmærket initiativ, der tog form allerede i 2007, hvor man på det private arbejdsmarked kørte en ”stafet”, hvor mere end 100 af de største industrivirksomheder var involveret, og udtalte sig om kravene for bedre vilkår for skifteholdsarbejdere.

Det er naturligvis i sig selv for snævert og bør forsøgt udbredt og/eller suppleret med mange andre tunge spørgsmål, hvor arbejdstidskravet om en 30 timers arbejdsuge fordelt på 5 arbejdsdage må spille en central rolle.

Der er også i den grad behov for at ”Velfærdsbevægelsen” vækkes, synliggøres og kommer til maksimal udfoldelse. I dens grundlag og markeringer findes de kræfter, der for alvor kan tage livtag med den reaktionære, førte politik. *FJ*